

54.

Špicar Jaka

Cesarski ukaz. Ljudska zgodba v

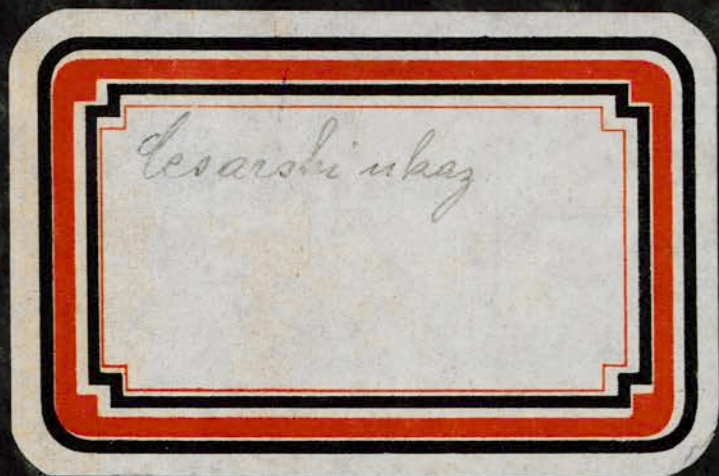
5. dejanjih s prologom in predigro. – [1942-uprizorjena]. –

84 str.

Spisal v težkih časih vsestranske preizkušnje Špicar Jaka

ID = 10908212

54

Cesarshi ukaz

Cesariski ukaz.

Djunaške zgodbe in petih dejanjih s prologom in predgovor.

Ljubilca in težkih časih orestianske preizkušnje

Ljubilca in težkih časih

Dejanje se nisi:

Predgovor avgusta 1784. pred cerkvo v Ljubljani.

Prvo dejanje 10. decembra 1784. v župnišču v Kaplji.

Drugo " 23. " 1784. pri obhajenju mredne v Celovcu.

Tretje " 1. januarja 1788. v župnišču v Kaplji.

Četrto " 7. februarja 1788. pri cerkvi v Ljubljani.

Peto " 1. marca 1788. v župnišču v Kaplji.

Literatura;

Linger Stefan: Kultur und Kirchengeschichte des Sauntales

P. D. Cebulj: Janzenizem na Slovenskem in francoskani.

L. M. Petráček: Vjvodina Kuroška, I. del.

H. Jos. Zuden: Zgodovine slov. naroda.

Jos. Stare: Obi. zgodovine.

A. Tinnitz: Geschichte Krains.

Jos. Mravljak: Kmetiči stanov de jofefinških reform.

M. Paluzzi: Zgodovine papijer, II. del.

H. Lud. Lang: Was ist Barsch?

Geof. v. Krenschroch: Moderner Staat und römische Kirche.

Škofjehič arhiv v Ljubljani: Uredbe Jozefa II.

Češki:

Prelog: hradna peča.

Predjani: Valentin Puncer, župnik.
Stari Tomaž, cerkovnik.
Rozala, star debla
Liza, bajtarica
Katarina Kranjčič
Lorance, policaj.
Joka, nočni čuvaj.

Feučič, gostilničar
Trubej, star fant
Čeber, mlad fant
Kopričnik
Norak } poručnik
Krajinik }
Ljudovik obilnega spola

Ljuba: Valentin Puncer, župnik.
Kornik, nižjora peča.
Anže, nižjora učiteljica
Janez Tofan, kaplan
Gasper Puncer, tujni sodnik
čevlar in župan.
Peter Dobota, tujni pisar.
Gubane, magist. prokurator
Kobnik, nočitelj in organist.
Stari Tomaž, cerkovnik
Gyrod pl. Pauer, rechner
obilnega mesta
Pisar obilnega mesta
Luga obilnega mesta
Hans von Hauslab, komisar
Janez Adam Melhior, pišt
v Loharivasi.
Schreiber, pisar pri dočeni
regulaciji.
Lorance, policaj.

Feučič, gostilničar
Trubej, star fant
Čeber, mlad fant
Kopričnik
Norak
Krajinik
Piskričnik } poručnik
Štrukel }
Gredičnik }
Močnik }
Katarina Kranjčič
Liza, bajtarica
Rozala, star debla
Trauca } žene poručnikov.
Cindra }
Kojzla }
Kisha, klesar v župnišču
Barta, debla
Joka, nočni čuvaj.
Ljudovik, ojačnik.

Prolog.

Uradne reči (skopi pred začetkom in čita iz velike listine):

Znane so zlarabe, obstojice v rečini cerkva, ki odarajajo naradno ljudstvo od prave in vrdije k nepravim in zunanji pobožnosti; pri pratikantih njih vzbujaajo zasmech, svetniških hipos in slaba, ki se oblačajo v posebna oblačila, najje, nogašice in čevlje, se jim nastarajo barvke na glave in obesajo na nje zlato, srebrne in druge ure, noge, roke, prstani in druge takor pa tudi še razne lepoticja.

Nič ni bolj želeti, kakor da se vse to spravi v kraj in po prilicah nadomesti s posebnim cerkvenim opravom, hjer pa te ne manjka pa naj se ne inerto starih, ali slabih hi, por in slaba postarajo boljše in umetniške bolj primerni.

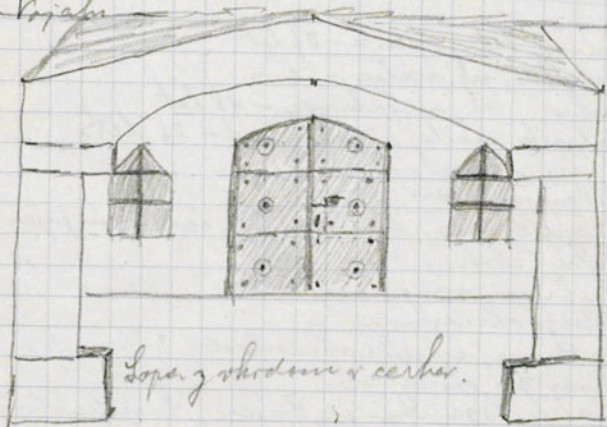
Kamor tako so nekajenje stene mnogih cerkva z naravnimi darovi, zahvalnimi sklami, krenimi nogami, bergjami, sabljami, oblepi, scigami in drugimi takimi izpisiceli v najrečnat nedokazanih čudejih bolj skajene, kakor ozaljane. Zato je treba gledati tu, di ne to, da se ti darovi polagane tako odshranijo, da pri ljudstvom ne bo zbujaalo pozamosti, če imajo pa leko pravo prednost, jih je parabit bolj plodonosno v porica, nje Peculii Ecclesiae.

Ter pa je pri presprosljanju tega lepoticja in darov, izogibajo se vseh punitelov, posebnim sodolovanje gospodov ordinarijev, je gubernium vsem gospodam ordinarijem del izpneti to zademo najrečnat voljo z dostarban, da Nj. veličanstvo prepričica izvedbo stvari brez vse pozamosti njih in vsemu predarbu in quicak nje od njih v lech inerech a die recepti pucicla polom dejetnega merta doaru, kaj so to, zademo ukrenili. - Luvaj, 9. februarja 1784. (vidi.)

✓ Pruner, Valentín, župnik - 54 let		
✓ Tomaj, cehovnik - 68		"
✓ Rozdau - terciar - 60		"
✓ Viga	40	"
✓ Katica } kate	50	"
✓ Kutič, godilničar	45	"
✓ Groby	40	"
✓ Karižnik } poud.		} Predigral leta 1784.
✓ Horak } mlči		
✓ Kozjnik		
✓ Čehar	24	
✓ Lavanc, policaj	44	"
✓ Juh, učitelj evanj. 50		"
✓ Lindetor		"

- ✓ Pruner Val. župnik - 54 let
- ✓ Kovičar, uč. učitelja - 52 "
- ✓ Anker " učiteljica - 18 let
- ✓ Urbnik, učitelj v odmoru - 25 let
- ✓ Škiba, kate. učitelj.
- ✓ Škofar, kaplan (jany)
- ✓ Šarper Šomer, župnik, učitelj in župan
- ✓ Peter Dobri " pisar
- ✓ Štebanc, mag. ročarstva
- ✓ Kluga ohr. učitelj
- ✓ v. Šauer, učitelj ohr. učitelj.
- ✓ Švarc pi. ohr. učitelj.
- ✓ Katica, Viga, Rozalija, Lavanc, Lindetor, Kozjnik
- ✓ Lavanc, Juh, ...
- ✓ Tomaj
- ✓ Schreiber, pisar pri darovni regulaciji

- ✓ Vauhio
- ✓ Vrobelj
- ✓ Vlogovnik
- ✓ Vihoroh
- ✓ Vrajnik
- ✓ Vbarba, faerriha delka
- ✓ Vciber
- ✓ Vjuditor
- ✓ Vh v Hlausleb, komisar
- ✓ Vjany Adam skelkhar,
- ✓ Vbikuvnik
- ✓ Vblekhat
- ✓ Vgrovnik } iz Kaplje in okotice
- ✓ Vskobnik
- ✓ Vvajalni

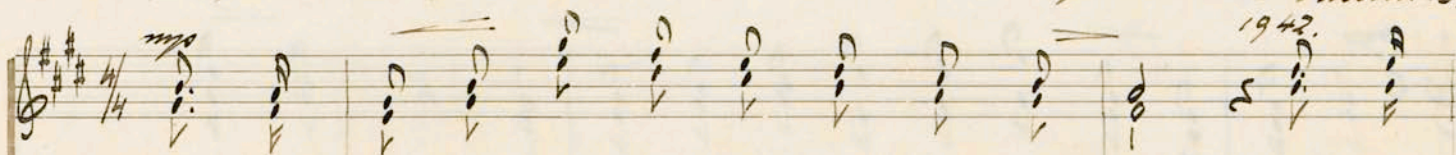

Lopa z vhodom v cerkev.

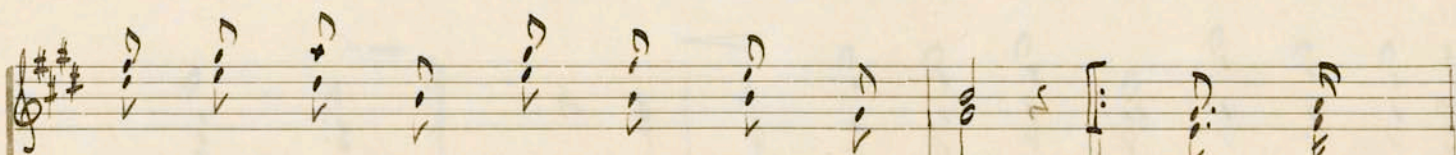
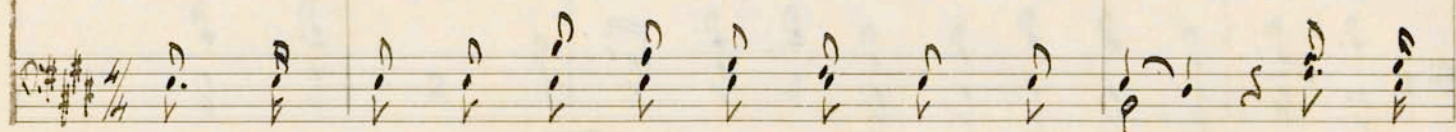
Mošija šaltava piva.

Imenuj, na preludu. (Judaški crapes iz Piva)

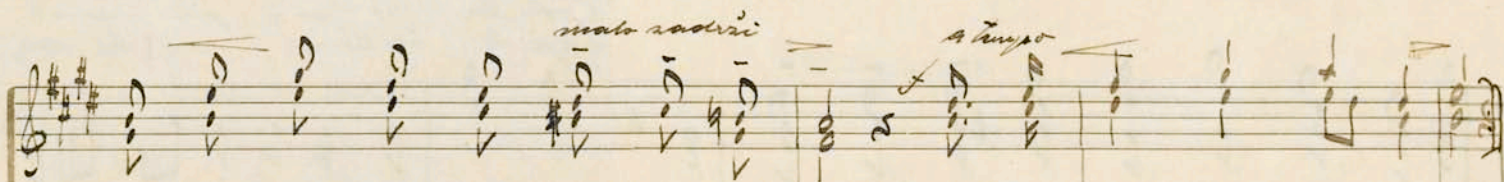
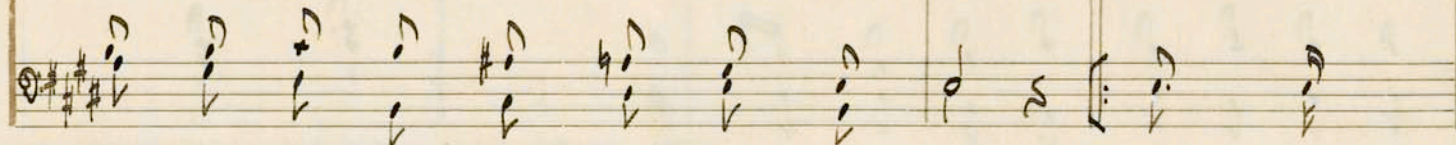
Na moški abec
prinesel L. Kramole,
1942.

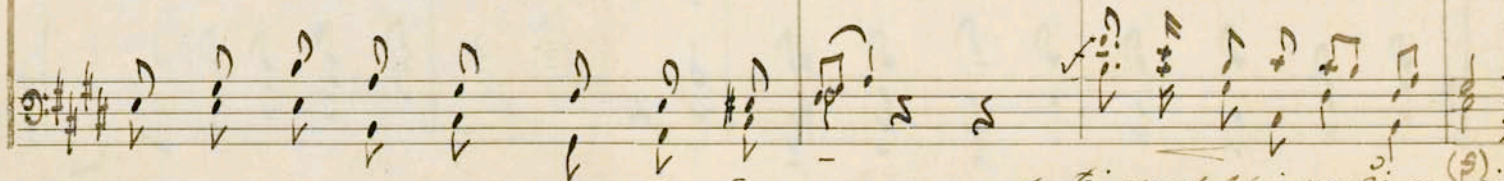
1. O sa-vojimo da-nes vsi kri-šči-mi mi, hiš smo
2. Res ve-se-lo nam je gle-dat ro-šiče, hiš pro-
3. Tudi kra-šiči ha-ko-ri-li-ja sve-ti in pre-
4. Tjer sa-gledam šaltava ro-šiče le-po-to, se tuč!

1. solaj sta cerkev šku-paj sem pri-šli, čast in
2. mladi le-po par-ave-ti-jo se, pa naj-
3. lep ve-be-ški duh od nje odh-ti, vol se-
4. opominj, o ha-ko ve-se-lo bo, v tem me-

1. slavo pot kra-šiči mi-lostni, tej pre-šaltavi ro-šiči.
2. Lepo ro-šiče mi le najde-mo, svete-cu me-se-skemu.
3. slušate in sve-to-šči se svetli piva vse po-pol-no-šči.
4. beskem vr-tu tam na ve-ko-maj, k'je ta šaltava ro-šiča solaj.

1. tej pre-šaltavi ro-šiči.
2. svete-cu me-se-skemu.
3. piva vse po-pol-no-šči.
4. k'je ta šaltava ro-šiča solaj.

molto andante

Ustani abor.

Harija (štaltua pira.)

(Finovski napjev iz Rööa)

Harim. Kramnik Jula 1942.

(memoro, ne prelato.)

mp

1. O, aa-vojimo davnos vi kristja-mi mi
 2. Her ve-se-to nam je gledat po-ai-se,
 3. Tam har-ri-ja kakor li-li-ja sve-ti
 4. Tjer aa-gledam štaltuik roic le-po-to,

mp

mf

1. odaj v to cerkev slupaj sem pri-sli,
 2. ta-oti le-jo par-ve-ti-je re,
 3. kje me-berki stah od rje doli-ti,
 4. spominim, o ka-ko ve-se-to bo,

mf

1. abor jet ha-ri-ji mi-to stni,
 2. tepar po-ao mi le naj-de-ano,
 3. dvoiti in sve-to-oti ke sve-tli,
 4. bolam vs-tu tam na ve-ko-maj,

taj pre-ata htri po-ai-si.
 vrste-cu me-be-ike-omu.
 ro-ia ve po-pol-uo-oti.
 kje ta štaltua po-ia odaj.

Predigra.

Pavel pravi: "Torej, iz katere se čuje petje, hi pa prav kmalu preneha. Lep
 večer je in mila mračna oblača vohod v senobar. No petje utihne, se
 odprena vrata odper in ljudstvo se usuje iz cerkve. Tui odhajajo, tu in
 tam se še bele starih malo pomneli pred vrati, se še enkrat prebriga in
 kate priklenci, pa odide. Hare žurine so poslednje, hi se pomolajo in
 priavi odhajajo. Nekaj časa je vse tiho, nato pa stopita iz cerkve žup.
 mila Pruner in cerkovnik Tomaj.

1. prizor
 Pruner in Tomaj.

3/10

Pruner: Nekaj ti moram povedati, Tomaj, a obdrži se je in ni komur se
 pravi. Pricel je pearschi ukaz, da se usuje v neki pomarski cer.
 kvab odstaviti grehlice tablo in darovi, hi so jile reuisti na
 novili in hi so obseu me stenu.

Tomaj: Berolje pa laje pa...

Pruner: Tac, vic. Tac mura proe.

Tomaj: Takaj pe?

Pruner: O tem ne bora govorila, Tomaj. Tak je pearschi ukaz in bebe ga
 so izpahniti

Tomaj: Takaj pa, gupod? Karije pomagaj, kakine pa bodo gole stene
 prej tabel? To bo cel palov, ne pa pomarska cerkev.

Pruner: Ta to gupode me oprasa. Takaj je telo in table usuje proi
 in picer disto me tihem, da nikoe me bo prej zoodet za to.
 Takaj pa pravim; sholes Tomaj in naredi.

Tomaj: A, jaz?

Pruner: Kdo pa drugi? Ti si cerkovnik v Torej. Poberi vse s stene in
 zlijji v gagead me omare.

Tomaj: Jaz? Ee me se me bo Bog prehudu kaznovel za to in usmil.

jeva meti božje, devica cherijsa ?

Pummer: Ne bo te me, naj bi rajš izišel le ubaj oblacti, hi je od Duge postarjane.

Tomaj: Od Duge postarjane - pa hej tebege zauhaje. - To je mi od brge pr. starjane, gospod, prej od od pruge -- (Pohajje pruge, her misli hudiča.)

Pummer: Tache plect je od Duge postarjane, pravi proči agentil Parcel.

Tomaj: O cherijsa - Tomaj, hi je mas usnili, oca ge merote.

Pummer: To se mi oca, Tomaj. cheriji hiš unnel pleši plasi---

Tomaj (pustivši se): cheriji - plasi? - Zehaj pa?

Pummer: Her to zeltere cesarski ubaj.

Tomaj: Tudi cesarski ubaj! Zehaj pa, govorn, gospod?

Pummer: Ne morem ti redaj razlogati. Samo bolšo hi redem: Vse to spori se nočaj mi teho, da mi hie me izre. Pleši zarj a bel pat mi mi ga primeni a župnišče.

Tomaj: Gospod, mene je strah, da me ne bi zgedete zaven sibe mi hejam božje. krogice me prodete dobiti zajtre mitrege pred obhajjem z cherijskim plešcem v pobah.

Pummer: Ne bo je, Tomaj. Če bi bil so gred, ne pade hvide me te, ampak ne me hi hi ubojajem.

Tomaj: Hej pa, rajš prizadene, gospod. Zdej mi bo pa se hujje! Ta bi mi tipti---

Pummer: Tudi jaz uprimajem samo devici ubaj.

Tomaj: A, je, tište oblacti, hi je od Duge postarjane.

Pummer: Tiste, da! Se prej sheli Tomaj. Ne morem, ne tebi se me bo miš zgedilo.

Tomaj: kishijo? -- Hujje, mene je prav, gospod župnik.

Pummer: Zehaj?

Tomaj: Saj le rajš hodiem le sporedi, naj redi. Niholi se misem notene žembe stait, redaj pa naj me cubret samo prištri devici cherijsa. Fehr me je pa prav.

Pummer: Nič najte me bo, saj mi žira

Tomaž: Bog vari, Bog vari. Oh, oh, kaj zgodene sloveče na staros fete. - Kaj pa, če ni to skrivnara hudičeva, ki molimo v Litavijah, da bi nas Bog obravnel pred njo.

Pummer: Ni, ne. Nič se ne boj in tudi prav ti me bosta bita. Ti nisi nič kriv.

Tomaž: Kaj pa, če me dela to anti-krist?

Pummer (smije): Ne, ne! Levar, sam presvitli cesar Jožef drugi.

Tomaž: Kaj pa, če ni nemara ou tisti anti-krist?

Pummer: Da me zineš pred fram kaj tehega.

Tomaž: Pi me nemara se zapeli, kaj ne? Ne bom, ne, gospod. - Tve je boje polje. (Hoče zableniti piskrno meto.)

2. prizor.

Prefanja, Rozala.

Rozala (v cerki bje na meto in opije): Nihar se me zallega; Tomaž, sem se jaz v cerkvi. Ven me spusti. (Pummer ozvigne, a molči.)

Tomaž (odpne meto): Kaj pa ti se tukaj, boje je ou slo?

Rozala (skopi v cerkve): Mito sem se prjebrala ze ou rajne in ze hiže in tejar, hi jih imam ou polno. (Le obne prti vbrudu, quipogue koleno) šarife poménice v Trnju, ti nam pomagaj. (Le obne.)

Pa sekho mo! Kraljev brdi Jezus Kristus, visoko medmi go. spod. (bedide.)

Pummer (komej stisno): Ance.

3. prizor.

Pummer, Tomaž.

Tomaž: Pa nemara ni pulusela.

Pummer: Motila je v cerkvi, pari.

Tomaž: Meto so bila meto odpita. Rozalija je kavalija, lebu je meto.

Prince: Kar hiter opari, Tomaj, in prinesi potem pleše meui. Čabal te sou. (betide)
Tomaj (dobji meč, čare zamisli, meje z glavo, potem iskrno in garrice): Lam fanni
pešou, sveti nedanjal ebihal, time obrari. (betide v cerkev in pogledi za
rečji zapreti metu.)

4. prizor.

Liza in Helma.

Liza: To požinjaj, to požinjaj! Haj ti me poroč!

Helma: Pogleda mi je v naglici poročetele mimogrede. Kariji bodo plešli, je rekla
in drevle nopye, heker bouje. Sem pa rekla, gogaj grem pa tehoj gledat k
cerkvi, če je pes.

Liza: To je se dobro, da sem bila jaz ravno ne pragu, kar mi ni ni marada. Hehe
to hile zocetele dmyaie, ko sem zmiraj kar same za is. Haj ti me poroč!

Helma: Klasiem čas je prišel za uboge kristjane. Nideti, da so pogreli holi ko
meničim mui in menihov po postu in pogreli vce samostane,
se celo lukom je sedaj dovoljeno, da so hivi vci masujaji v por.
jih tempeljnih.

Liza: V Belgah so se jim pa lani ruderale piteno pasterili po polu.

Helma: Tam pa tam. Lutec so vozili po metu, ga pretopili in ga na
podest mgti v travo. Hehehe!

Liza: Samega Lutca? To so imeli kvar! Mi pa mi Lutec je prijuml.

Helma: Prari, receda, helaj je. Prari, da ga je sam Lucifer v par po
tegnil in cendril v pekel.

Liza: Hehe pa so potem v Belgah prišli do njega?

Helma: Zgornj so ga naredili in v plamo malleostli ze pustui truck.

Liza: A helu! Kes roč je meobe. (Pisli ste do cerkvenih met.)

Helma: Da se heker! - Vate so odprta. Poglediva. (Gledata v cerkev.)

Liza: Tomaj mi obljubljene table v jagred.

Helma: Ti zlodijer žebrec, hej so upa.

Liza: Tam od reke kvar gotovo ne. So mi je ukazali.

Prejinja, Fentri.

Fentri (prisogibe ves razburjen, ko vidi ženchi na vrstah, obelji se leenuteh, potem stopi
 jinne za hrbet, maglo): Ali je res?

Liza: Jelis, Marije, kdo pa je? (Se obine.)

Heta: To sem se ustrašila.

Fentri: Ali je res?

Heta: Res, res, le poglej.

Fentri: To me puce piti. Mi tega ne dovolimo. Kdo pa je obagal?

Heta: Kdo z Lizo me in se mi le čudno zeli, zahoj se usaja med
 nama.

Fentri: Kdo pa vama hej brice! (Gleda v cerkev.) Pomaj stopi me oltarju.

Heta: Mi mari se ves hje je oltar? (Fentri jo začuden pogleda.) No,
 seveda, niholi te mi videti v cerkvi.

Liza: To je pa res. Se ob velihle preznihle me.

Fentri: Hje pa s maru čas. Kadar je maie v Trujin, je zmiraj taberna
 polna. Jaj pa naj gaste prutim in grem v cerkev. To bi bila
 parur takda, kakor če bi fajmsiter med maie v taberni sedeli.

Heta: Haj pa te potem tcho shbi, hej delajo v cerkvi?

Fentri: Dajla mi je quisle pravit, de bricej odletaniti table in
 birgle, chajja pa celo pleci. Kam pa pridemo. Če to nepra-
 vijo, potem je z bijsjo poljo v Trujin qui kragju.

Heta: Pa s svojjo taberno hudi.

Liza (v siveje): Seveda, seveda.

Fentri: Ne le z mojo taberno, hudi z maie vero je qui kragju. Kdo bo se hodil
 v Trujje?

Heta: Takoh, ko so paganyeti meniche pa mislijo takoh gacei. Prar jim je,
 si pehol mis seraje si bralil oej belo detelo.

Fentri: Sej se zdelj tcho pravit in ga hodim. Maie Marije pa naj

7.
pustijo pri mrtvih in nas tudi, če ne bodo videli, kaj ho. - Jaz pojdem
v cerkev in bom prigl mejnaya rev. (Klic v cerkev.)

Liza: Ne bodi razbojnika. Cerkev je svet kraj, pregrešil se ho. (Zagotuje nazaj.)

Teutic: Tja se ho pregrešil ho nam gre za golo pobojnost!

Teutic: Prehleta baba je tvoj jezika.

Liza: Nikar ne preklinjaj pred cerkvenimi mesti.

Teutic: Tudi se je ho, baba hmeljčeva. (Leta glade v cerkev.)

Liza (se prekriva): Bog nam grehe odpusti. Saj ne se, kaj nam leti iz ust.

b. prizor.

Prizorji, Trobej.

Trobej (ob palici in obliju): Oh, oh, kreti kraj boji, ali je res? Ali je res?

Teutic (se je ohnil od vrta): Sreča je res. Mi mi tega ne smemo pustiti.

Trobej: Ne smemo, ne smemo, ho je svet svet, ki se je sama meti
boji izhale za svoje sivališče. Jaz sem že star in moje baba se mi
pripovedovati, kako se ome hleče na tem kraju, hjer zalej cerkev
stoji in vohar vledo, sobota se je prečiste device same qukhazda
v nebeski beli obleki kolikor časa, da so ji razdeli cerkev.

Liza: Moje meti se dostihet tudi pravili. Pa tudi ho, beho je pisla
karijina prodoba v Trnje.

Trobej: Prar se milosti boji. Pristejeri funnani se jo pripeljali z Las.
huga, kam se si se vino. Neki kujec jim jo je dal na vj in
ubajel, nej jo odlože tam, kam se ho bodu klanj sami zapel.
jeli. En res klanj nivo obiteli v Koplji, angoli se si do
Trnje in ljudje so vedeli, kaj to pomeni. Zato se se zalej ne
vohar vledo, medeljo velike maša klanj's. Trnje me se pri
fari v Koplji.

Teutic: Če se ho, cerkev teho izropeli in vzeli se karijino obleko, ho
se ho hodil se peno.

Teutic: En tvoj taberna se pragne.

Trboj: Hej, hej kobernes! običaj, milost in pravo in čneleži in rečno
zrelčauje.

Liza: Jaz se pravim, Bog bo že vse tetro obnil, da bo prav. Tve se pravno s
časno.

(Ked tem se je nekdo reči ljudi obrojica spola, hi se deloma proušeli
pogov, deloma stiheli glave in govoriti med seboj.)

7. prizor

Prejšnji, Kapitan, Norak, Hajnik, Čebur, Rozala, Gledator.)

Kapitan: No, kaj je?

Fentič: Pri hmelju videl.

Norak: Mi hmelju oredeti, kaj govorite hmelj. Če imamo dolžnosti, da moramo
za cerkev plačevati, imamo tudi pravice, da govorimo, kaj se z vami godi.

Fentič: Toho je, pravice naše biti.

Rozala: Pa jaz nisem nič kriva, jaz sem samo...

Hajnik: Ti si samo ožnariš prava obroč in je prav, da si.

Čebur: Kaj pa mi?

Fentič: Mi tega ne pustimo.

Vri: Tcho je.

Fentič: Čebur mora poteti, heker je bila. Fable me steneh in šarije
oblečene.

Vri: Fako je.

Trboj: šarije oblečene, quadjiva meti boje! (Se prebrinja.)

8. prizor

Prejšnji, Tomaj.

Tomaj (stopi iz cerkve in vni v belo pleturo zarito šarijino obleko. Ko
vidi solih ljudi, osupne in obstoji pri mestih.)

10. Fentič: Zclaj te pa imamo.

Norak: Kaj pa detaj zclaj v cerkvi?

Tomaj (zadregi) Popravil sem, prav ---

Fentič: Pa počitke mekani, kaj ne. (Čepravne do kroja cerkvene mater.)

Kater (mimo Fentice): Zvezina, ali se pravi nič ne bojiš greha.

Norček (je stopil k mrtvi): Tja pa so table?

Fornaj: Vjagred sem jih zavrnil.

Fentič: Tja pa je karizinski obleka, da stoji slečene v oltarju.

Fornaj: Slečene pa mi, precista meti božje. Taj sinu se upredajo obleko na sebi.

Fentič: Kavn si dal karizinski obleko?

Fornaj: Zaprudu jo uverim v farovj.

Norček: Kdo pa ti je ubajal, nevti table v jagred in sleči karizj?

Fornaj: Ubaj je prisel.

Čeber: Ubaj, odhod?

Vci: Od hod, od hod?

Fornaj: Kenda od pamega cesarja.

Šhajnik: Je bil mami cesar qui tibi, da ti je ubajal.

Vci (se smejje): Cesar je bil qui Fornaju, cesar.

Proby: Nihar se ne marčnyte. Cesar je mi bil.

Fentič (ryore): Tja sinuš pravic, mežnar, da delat v cerkvi, hebar vsinja z mehrom? Ali si ti zagrodar cerkve, ali puno mi. Table najaj na zdel in karizj obleci...

Prozeta: Km je je ne bo obleisl. Te bo je smrtui greh, her jo je slehel, cipar ne do nožega, obleisl je pa ne bo.

Fentič: Če jo je slehel, naj jo tudi ipet obleci. Kdo pa naj jo?

Prozeta: Ti si slehi, hebar Luter! To mi ne ves. Od nebolaj in šerijo preobleisla delleta, derice, ne pa dedci.

Čeber: Ali si jo mami tudi bi bodej?

Prozeta: Tudi sem jo, tudi, ho se tebe, zelence ucurarui, na pretu mi bito.

Čeber: Pa ni bila se derica in nedoljne tehet? (Čučo.)

Pozela: To pa ni komur nič mar, najmanj pa tebi, surkavec.

Norck: Nohar se ne prepričajte za take peči, hekar je Rozelina nedoljnost. Hekar je, možnar, kdo ti je ukazal narediti to?

Tornaj: Ukazal ... (ne prave za nese) Toj pravim, da je prišel ukaz.

Norck: Ukaz, ukaz, ali je prišel na te?

Tornaj: Na me, je!

Norck: Pokaži ga.

Tri: Pokaži ga, pokazi.

Tornaj: Pokaži, pokazi! Toj mi napisan, da si ga mogel pokazati.

Fantič: Če mi napisan, pa nič ne velja. Mi pa si se has sam spomnil, ti felok! (Kdoč planiti nary.)

Heta (ga vleče nazaj): Mi si obredem. Pusti ga pri miru.

Fantič: Tih, beba, če ne ti pripeljem avo, da ji tri prouila slek let.

Heta: Zverine! Har povej, Tornaj, kdo ti je ukazal.

9. prizor

Prijunji, Pinner.

Pinner (stopi med nje): Jaz sem nun narobil.

Fantič: Po kakim pravici pa, če pinner opraseti. Ste mari luter?

Pinner: Tebi nisem dolgan odgovor, Fantič, ker te ne vidim ni boli v cerkvi ni tudi nejeunine za cerkveno njiro ne plačujti, vam drugim pa prou: Na proujer ukaz, oie in samo ne proujer ukaz.

Norck: Kerker ni ne proujere in ne vase, gupod. Nasa je ni tudi ze nje pedus plečujimo, ker man je malojer. Leto pa mislimo, da ne vi, ne prou, nismete koj kamaudireti.

Tortej: In cerkev je pmaraska cerkev. Toj pa pmarke romaji, ce bodo videli slečeno harjo o oltarju.

Pinner: Toj mi plečena. Toj istege leue je ves leip; harjine podobu

in oblehe na myj.

Trobaj: Pa hore pohu nime in usmiljenu Jezus, sedi me železnici k ljubki
sisteri mag. To pendar me nune hiti. Le sami papir ne bi nas mogli
odrezati gober, če bi nepoli indoddelur šarijo njenege plásice in
same devica nas ne bi mogla sbrarovati kazni me tem in ne
onem preta. Le pamišlote, heko je bil stešuro kazuroam mi
ženški flegar, hi je šariji ozel zlat prstan mi ga dal proji ženi.
Le isto nič je pumla, ali pa tisti korac, hi je šariji pohu od-
rehel! bbe pohi sta mu obypviti, da se quiberaicuege
hruba sam ni mogel darati v žep. Bog se, hej bi prišlo med
nas, če se ne puctarimus v stran za krajico netes in zem,
že in njenege peccatamege sine.

Vui: Res je, res! Trobaj imajo prav.

Pogala: Tudi jaz pravim: Tu za šarijo!

Norck: Kaj pravite vi me to, gospod. Miste posteli tudi bezverci?

Panner: Jaz sem cesarske modna sveta in kot teli mram, razumite,
mram izpolniti cesarski ukaz. Bezverci pa nistem.

Norck: Ibi smo je farani, hi cerker ozdrinjemo in (pohaje na cer,
horuibe in župniibe) rajn pléinjemo po kolektur dajemo
in uhaja izrisiti me damo, če tudi je cesarski.

Vui: Taks je, ne damo. šarije oblehe nazaj. Talle me steno!
(Vui opeta opijejo.)

Panner: Ta vam pravim je to. Uhajano mi je, da mramu pariatu
ne najrije meco, heko smo ukaz izrisili...

Norck: Kar pisite, gospod, le kar. - Mi heba jenuci na se, kar na
nas zurnite hurodo in peate: Farani ne puste, pa je.

Panner: Tega ne bom pival. Vas pa pravim, ne delajte naspotje, ublvanite
se ubaju, jaz pa bom pravil oblehe, naj dovolj, da setane oca pi
staremu.

Fentić (plaver & papučje): Hej ublavinu najic. Niboli in nikomur. (Fuzgim)
Koral: Mi ne?

Tai: Ne, ne.

Pamer: Ne morem pomagati. Fomaj, zopet cerkev in pridelavo damov.

Koralk: Sam vam je povedel, gospod. Gospodarji cerkve smo mi, vidite
sta naše slujabniha. Če poviate hiti se medelje, se brate ublavinu
vidite nam, če pa ne, pa idite po svoje. Fomaj, šurijino ob.
leho, cerkev najoj, ključe po namu & roke.

Tai: Tako je, ključe sem.

Fomaj (opraviči pogleda župnika.)

Pamer (zmiruje z parven in odide.)

Koralk (Fomaju): Obleho najoj in ključe sem.

Fomaj (parničeh zmiruje z parven in odide & cerkev.)

10. prizor.

Prejiniji pri Fommerje in Fomaja.

Khajnik: Kar ti ozmi ključe, Koralk, hej in plizu cerkve.

Ketia: Takoj pa jih me bi pustili Fomaju?

Fentić: Če tega bi bilo tebe, da brate vseh & fajmošteno gospodarite
po cerkvi. Saj ste & stane, da parno šurijo kam zabavate.

Liza: Tahi pa sudi miso gospod.

Fentić: Hej pa bebe razumete. Taci se lahko zgoditi, Licer pa znate
imeti fajmošten in mejnar se bebe druge ključe. Kaj pa
potem.

Khajnik: Fomaj prav.

Fentić: Faj mislim, da ne bi bilo napak, da bi cerkev za nekaj
časa zastražili.

Kopivnik: Heh pa to?

11. prizor.

Prejiniji, Loran.

Luanç: Kolj pa je to, kuhaj obeg cerkne poušci?

Norah: Razur puer si puišel Luanç.

Luanç: Jaz zmiraj' prav puidem, èe ne zamudim.

Norch: Sem stoji. Tulej bi' stajil pri cerkvi.

Luanç: A, jaz?

Norah: Ti, ti. En jazil bi', da mihiè ne pojde ne nobne rav.

Luanç: Kds pa nej gre nob pa mièi. 'Loctuihi pa, rajtan, itak ne hodijs na spauçir. Licer bo pa Tomaj zahleuil. Jaz tudi za tehe strani nimam èase.

Fentiè: Pa muras, èe ti ukajem.

Luanç (hud): Jaz, das muram! Kds pa muru meui zapredati? Sam gupid markrichtar pa noben drugi. (Kajè ne puka, jajrube Joha.) Pa tegale ozemite, èe brùete.

12. prizor.

Prefinji, Joha.

Norch: Joh, pojdi sem.

Joha (gu pòlai mimu): Niè èase!

Fentiè: Kam pa greš, Joh?

Joha: Služba, moène služba. (vohaje.)

Luanç (gre za njim): Tulej, Joh, greoc phupoj. Tmora isto pot. (Gre za njim.)

13. prizor.

Prefinji mež Joha in Lorenca, Tomaj.

Tomaj (pusti iz cerkve): Je ze ou upò pri starem. Talle ne steni, èerija obléena. Jaz sem vedel, da nas Bog ne bi zepustil. (Hoèe za kleniti meta.) Tje pa so kljuèi?

Norch: Jaz jih imam.

Tomaj: Haj, da zollnem.

Norah: Bom ze jaz in kljuèe bom tudi jaz shranil, da res. (Zalene meta in odvzi kljuèe.)

Tomaj: To moram pa gospodu povedeti. (bedide.)

14. prizor.

Prejmuji (prej Tomaja.)

Norak: Kdo so v stražo.

Kuščnik: Kaka nehojčarsa. Kdo so prvi? (Nihče se ne javi.)

Trubej (ker se nihče drugi ne javi): Gorn pa jaz do polnoči. Gorn pa jaz.

Rogelija: Do polnoči pa jaz.

Fentič: Bab reuder ne bomo jemeli za stražo.

Rogelija: Pa si brodi, napihujence. (bedide. Fentiče za njo.)

Čeber: Gorn pa jaz. Tomam jubki čas ležati.

Norak: Potem je v pedlu. Sedaj pa pridimo, jubki se pa pomešuramo, kaj
bo za naprej.

Fentič: Zmogeli smo in naša je obročala.

Kri: Fabs je.

Kopirnik: Tu glejmo, da so ljudi še za naprej. (Prejmu Trubeja (vii odidejo.)

15. prizor.

Trubej (sam.)

Trubej (sloji nehojčarsa in gleda ze svojim potem pohlehu k vratom
in misli): O, vrta soje prouduca ne zozji naše prouje
naših pohlel, kemrco peš nas vse nesvarnosti. O šastiljiva,
o jeznaue derica, naše gope naše prouduca, naše prouduca ---
(bed tem se zagrne zastir.)

17.
Glej, karviže Perezi je je bila tudi ženska in je upletela nose za oca Lyellu,
bogate in peone, mižbe in ženske. In če proa je ozela Anko in sebi,
je umrara tudi tako zgostiti, heba se namna zgoditi.

Arvika: Proa, prav. Ti me ne razumeš, ali pa me nisi.

Pinner: Kaj pa naj razumem?

Arvika: Mi nisi ne videl, heba nisi naštejala, oči za njo?

Pinner: Tega je nisem opazil.

Arvika: Ja, no, mižbi, predur si kaj opazite. Pray je hiša v planovih,
predur si zadržete oganj.

Pinner: Ne jo pite, miškina. Mledina je mledina. Kar je bog človeku
del, mu zeti ne moreš.

4. prizor

Prejmuje, Arvika.

Arvika: Teteri og za naj pripravim za jutri?

Pinner: Kar holeselj, naj bora sama.

Arvika: Jaz pa vni?

Pinner: Seveda. Pa par uprezi in levo osvaji opego.

Arvika: Pa polarje goni, kajne.

Pinner: Seveda, polarje, ho pa peljosa "Celovec."

Arvika: No, prav. (Vdide)

5. prizor

Prejmuje svoj Arvika.

Arvika: V Celovec gres jutri?

Pinner: Mi ti nisem povedal pravo?

Arvika: Ni mišči povedal. Kaj pa je spet tako mižnega?

Pinner: To ito. občas sem pisal zaradi cerkve v Franju ---

Arvika: Ti, nenečnu Franje!

Pinner: Pa mi odgovora. Božje je pred durmi ni se bojim, da bi znal
par zdaj piti keli prav nemine ukaz, hi bi nam pokravit ose

praznihe. Kaj tehega ne bi imel rad. Taki pydem se nam tje. Mojice^{18.}
le ~~le~~ darujem z besedo, kar pisavje ne preumare. Kicitelja sem pr-
stel po knjuzge rodnihe, da se ne pogovimot prej, pa se boje, sem
rekel, naj pripelje s rebji. Prineci kaj na snigo. Taki jeli se mo-
reva pravititi...

Amihes: Kaj pa naj prinecem + mojlivi? Kaj bi gostil te preozetue tr-
zave, bi se ti posvot. le najpobui!

Pruner: Pomagaj, kar more. Z lepe se oic daveje. Saj bis, raj bis. Neboj
le se « pasci in malo zitarca tudi.

Amihes: Dru je, buni. Saj vem, da si vse del, samo da je mir v fari.
(vohde.)

b. prizer
Pruner, Tofan.

Tofan: Dobro jutro. Kaj zelote, pricavite?

Pruner: Dobro jutro. Juti gram « Celove la ohozencum mrosa in bi se rad prej
govorit z vami.

Tofan: Pacci Tanya?

Pruner: Kaj pade, bi mi se vsa odgovora.

Tofan: Kaj bi me vaseem medu ubaj brez pridrijke ynisil.

Pruner: Kuni pa vrb me dle. Pa ne parno pedi tige, kar se je zgodilo pred
kuni poto, ampak tudi po moji robrodni preroji, da je treba ven,
darle upistavati amueje prarvor in do kramar mojlivi, uticeli
njisthosim zaltevan.

Tofan: Trema gospodoma ne morete plejiti.

Pruner: Vi ste se mledli in idestui, blagar vau. Tledex vas bi joljeje
oboralo, bute podeli mehlajsi.

Tofan: Mi pa trsi.

Pruner: Saj pravim, blagovram. V mlejisk letih sem bil tudi py vanje
in, acimo odloinejsi, sedaj pa - no, kakor piumo. Zvoljeje

šlovske ljudi, da me morda slutite, samo z enim gospodom, če je sluga¹⁹
trav, kakor mi, redaj.

Tofan: Steho mišlote quacchite?

Pummer: Tudi duhovniki služimo papežu, brčemu peči cerkvi, kot dijavni
medniki, sevarju, ožnarne dijavi in kot dušni pastirji ljudstva,
od peterega v pesnici živimo. Toga naj podelimo in kamin
naj ugodimo. Tudi me mureno, ker zahteva ljudstvo narjost.
no od tega, kar brice sevar ... cerkev pa?

Tofan: Toglada s papežem.

Pummer: Papež me.

Tofan: Pač pa je zaprosil iskreno in odhito sevarje reforme pohjuni
naš škof Kaul, grof Herbertem in jeb-fo tudi najgor naslednik,
kateri ga poznava.

Pummer: To je, to je, ali prste oblica se s tem ne stinje.

Tofan: O tem se da debatirati, quacchite. Sevarje odredle ne zadavajo
seve, ali da se broneji izjavim brčanstva, samega, apela brice
brogduje očistiti neprimernih in nepobednih poverškov in
ga privetih protivni preprostati.

Pummer: Pozna se nam graško brogduje in obraj sumim, da smatrate
dijavo, kot nedoblast cerkve, ki sse pravis izrojeti tudi sefa,
me ne mlačajih cerkvenih zedeval.

Tofan: V holicar, so te zedere v zvezi s tarbarskim zoljenjem, pač.
Sam gospod je priznaval poretur oblerk, ko je velel, dati sevarju,
ker je sevarjege.

Pummer: Tega se tudi ne branimo in bi rekli, naj sevar quisti Pogu, ker
je bricege.

Tofan: On tudi quisti, ker je v pesnici bricege in se celo prodvira brice
služi z utamitrami norih faras in zelanjem cerkve, ali tega
ne more tepeti, da se nas in nasem cerkvenim nolejstovanju

oblasti izven države in brez rednosti sledarja. On pravi, celo za
bržjodavnevo ljubezni, skrajnosti in svetstva, oltrod toleranciji
patent. Tudi tako naj bo hrišcansko bržje bratstvo na zemlji, hi mi
od tega prave.

Primer: O, medline, medline, que vedno pravi pot. Tudi izje možili čacos
je bilo tako. Vedno sem hoteli, kaj drugega, beher stari. Tudi se godi
menci tako, beher beher stari. No, pa se nisem star, ali vidim,
da čas befi ni ga magrice več ne odhajam. - Le simjte svoje mnenj,
je to, zeto se ne bora prepričala. Za me pa ni vedno, da bi se.
daj, na stare leta, premijal in preobical, beher sem simel
na življenje je dober in prav. T najinem pogovor, pa misli,
le ne papeja in na prava, na najine knižane pa se čisto
pozabili. In pravu ti znajo delati največje situosti. To me
shabi, da speti ne morem in sem simoci par iskreno moidl
in posil pretege duha, naj mi prava je zdelo. Jaj simam
veliko zampanje do svetega duha. Tudi in mi je pes pomagat.
Tudi mi pomagajte se vi. Tudi sem, slučajno zdel iz omare tole
knjižo in jo odprel, beher pr. Augustin na klic "tolle lege".
Tu poglejte, beher je zopet papej Gregor Veliki, beher je sem
stavicij zapredel, naj razglasi škofom, da državnim uslužniki
in vojaki ne smejo vstopiti v duhovski stan. Papej se s stvar.
jeto uredbi ni stinjal -

Tofan: Beher prečitati me zofjeformi. (Le reble smaji.)

Primer: Tahr, tako, med nama pedeno. - No, berite! (Sem de knjižo.)

Tofan (čista): Tahr sem bržji oblasti podrejen, jussioni subiectus. (Gornji.)
Tu viti papej sem se taji, da je podrejen marjovi oblasti in celo
Gregor Veliki!

Primer: Le berite dalje.

Tofan (čista): -- sem to nepravilno postavo razposled v razglavitev v

razne pokravnine. Sporočil pa sem ob enem svojim preprosimim gospo-
dom, da se postara ne njema z božjo zapovedjo. Tako sem na obeh straneh
izpolnil svojo dolžnost: kerajni sem izkazal pokravnino in za Boga
sem propeleznil svoj glas. (Zvonci) Tako nameravate napraviti ljudi
vi, pričastiti?

Pummer: Če je tako pravil pepež Gregar Veliki, bo mende pruel po njegovem
vzledu iti tudi kapeljshu fajmister Valentin Pummer. Kaj pravite?

Tofan: Če vam, pričastiti, tako veli naša vest in ste prepričani, da je ljudski
glas res božji glas, potem pojedite po tej dovoljeni poti. Kaj bi, kerajni
ugodil iproapostolu Pavlu, ki pravi Rimljanom: Tudi človek bodi
v svojim oblastem pokoren; ni je namreč oblasti razen od Boga in te, ki
so od Boga postavljeni. Tdars se tvoj utrdlje oblasti, se upira božji
naredbi.

Pummer: Parel, Parel je lahko tako zival. On je bil pismiki drjavljan in se je pu
avetaciji tudi ne so približal. Taket in danes po sedemnajsto
letih! Bog ve, kaj ti Parel pekel danes, če bi se živel.

7. prizor.

Prejinja, Lomer, Sebati, Gobane.

7/10

Lomer: Tako jutro, gospod.

Sebati: Emmau prubna čark, viračo meduri gospod. (Le pihlani.) } (ob enem)

Gobane: Hvaljen bodi Jezus Kristus. (Le pihlanje.)

Pummer: Dobro jutro, gospodje. Hvale, da ste prišli - razne reči, razne!

Tofan: Dovolite, pričastiti, da odideem, če treba pa me pokličite.

Pummer: Le potarite, vi glas vi ve. Le pruni skupno povetoveli. Sedite,
povinu.

Sebati: Prubna čark! (Sede in drugi polagoma tudi.)

Pummer: Nihar mi ne zamerite, da sem vas klical sem. Mi zdelo se mi
je potrebno, da ste hrt zastopniki trijanov obveščeni o zadevah, ki
zanimajo vse.

Louise: To pa to, tako mure biti.

Lebati: Turelet, zelo turelet, visoko medeni gospod. (Govane molce kima.)

Pinner: Gre za cerkev v Pruzju. Tvoj je bilo pred letni leti, vrti, jaz oblacti v
kisti, stravi misem parical, pa je je podal pravečo obročnemu uradu
keltui arhidiakonatni porizar, milactin gospod Vjtholt Gubman
v Tobertivari, ki je je zartogel minuje, naj rebane karije obločena
in fable na steni, ker to miso pritarane lepobije. Pa tudi to je
spuvel, da je tebr ljudetor, bebr kizic, oblat zabranila jezuihu
izvinitar ukaze.

Louise: Glede kizic oblacti je povedal pravečo. Toleli samo pač pr ljudski
volji.

Lebati: Tlehu zmiraj, kurelt, knecht. (Govane molce kima.)

Pinner: Jaz sem mislil, da je vse v redu, ker hai leta ni bilo nobenega od.
govane ne to paricilo in nobenega novega poziva. 26. septembra
pa sem prejel od obročnega urada, tvoj pr kreh letih, ukaz, naj
se karijen kizic tehij steie, fable in druge zvanenja ozelovljenij
pa naj se tehij odlehanijo.

Louise: Pa niste nič napravili?

Pinner: Nič, čeprav so mi zapetili s mnogo kaznijo.

Lebati: O, fabel, fabel. To me bo dober. (Govane moze z glav.)

Pinner: Mene dui sem preumisljel in pravit protege duha, naj mi pis.
Je pauletus misel, kaj mi je staiti, 26. oktobra pa sem odgovoril.
Tu je prepis. Prosim gospod beplaw prečitajte. (Da pismer Pofanu)

Louise: Saj mi bebe becti, verjameus, da pr gospod piseli prav in
predarno.

Lebati: bene zarionas, prsim, stil in restara in ...

Pinner: Lepisti, če ne vraga pr glavno.

Pofan (čista krenulek minraje, potem): Tolega poročje^u zupnik¹ ni upa²
izvinito³ - ker si bila prizneta⁴ njigova⁵ čast⁶ valed⁷ neposlov⁸

in njegov obitoj radi odrojenne kolektura pa tudi pusti svinbue neramo.
sti. Tečaj ljudstov je tako znamenitno, da uterovljeno obitoje neramno
mitoje v fari. Vt jenu bi ni mahogel v tabim pricetjem ---

Pummer: Namreč, če si dal sleči šarjjo..

Tofan (čista delje) -- namreč, hubezui le poraitro in nezaupane farauov
na glavo. Pred ^{nam} dromu letovca je jupniko nelog izničil in je bil
pusti tega od farauov napredem, cerkovniku pa so slo vzeli cerkvene
bljuice ---

Lorner: To rener, ni treba beti.

Deboti: Je ore znans, začetno.

Pummer: Lami se tala. (Taka beplam, hje nej čista.) ta pu naprej.

Tofan (čista): Da se teha neprizetne in osornajene mitoje prepueči pravi
dusni partiv za svoje podrejene in mu zampane ovise, naj gned.
livi c. h. obizni med qui Njitelicaustou izposlye, da table osta
nejo in da potane šarjju hipe se nedelje obliceu, her je slabo
izdelan, oltar sam pa je star in brhel, tako de je zenui ohas,
ki semibe bodri le pobjuanti obleka. Reali tega je ni treba beti
praznovaja, her je ljudstov bozedeono dober ponous ni se vti.
cuje na najvisji odredbo od 10. septembra 1784., ki pravi,
naj izredno dober obiskani šarjju hipe - her je slučaj
v Taryu - se nedelje potanyo v pravi obleki.

Pummer: To je vajno in temu hotel poredati, da ne ta slopis se ni
odgornie. Lini pred prazniki ni se mi zdi primerno, da
se zedeno urceli, drugac je murgice parno zue zroditi, de
ne prus imeli praznikov miru, ampak duere prazivov
in nepobitnih porajnosti.

Lorner: Piar, par, gospod.

Deboti: V pedu, v pedu. Mi hako mislijo visoko medni?

Pummer: Sam mistim isti julij v Celovec ---

8. prizor

Prejanci, Anrike in Anke

Anrike in Anke (pivnete gostijo in prebarite me mizo.) Dobro jutro.

Somer: Bog daj tudi vama.

Debati: Spredur prijazno, imenitno. (Govore smeje hima.)

Anrike: Vzemite, prosim. (Vsede z Anko.)

Tu (v kotloju jedi in pijace.)

Pummer (ko je prej v nem nabral): Na zoharje, mijsje.

Somer: Bog vas oblacni, gospod.

Debati: Ah, dobeemu in vici! Hm! (Govore sedi in pije, Sofan ne pije.)

9. prizor

Prejanci brez Anrike in Anke, sluga ohijsnega morda.

(Schanje ne meta.)

Pummer: Notri!

Sluga: Dobro jutro, sluga ponizni, gospodje. Tudi vas gospod morda
rihtar sem je ishal domes.

Debati: Kene pudi? Tvoj videmur v najbreysem pesu.

Sluga: Tu je quicartitega. Zur eigenhändigen Zustellung. (Sta
veliko, zapicateno pisno zapisilo, ki pisno zarne in
podpisu pridelilo.)

Pummer (slugi): Projdite z menoj, gotov ste poljubni bozave, ko pa ze
vas. (mu de denar in ga vodi obzi vrta.) Anrike, Anrike!

Sluga: Kde je vsemu oglasiti pri njih gospod markarhtar?

Somer: Potem.

Sluga: Pa potem. (Vsede s Pummerjem.)

10. prizor

Prejanci brez Pummerja in sluge.

Somer: Hej mislite gospod haplan, hej ko je tega.

Sofan: To, da se ko huncur mavel ubaj izvisiti.

11. pizna
Prejanci, Lamer.

Lamer (pisla nazaj z odgornim pismom): Je za ku odgovor. (Če te biko, denji
jedi in pizejo.)

5/10

Tofan: Rodoreden sun nany.

Lamer: Prariz, da mi je utemeljite ne upsterajb in da imam + strari
napaine pojimo pa da sun kazmir, her niscem javil one vitaje
pred kurni leti.

Lamer: Vitaje, bekine vitaje pa? Pri nas ni bilo in tudi ni bilo ne
ko vitaje.

Lamer: Tu sun s prajina molcarijem kazmirvo zopustorjane
spicil in podpisal.

Lamer: Z kaj pa naj vas kazmirajo? Z kaj pa, naj mi ste miš kivi.

Gobanc (rabla): Miš, Bog re, da miš.

Detoti: E, se dobi paragraf in kazni je tu. Paragraf je paragraf.

Lamer: Tendar, pa redaj bricjo in od kazni odstopiti s predpostavo,
da bo župnik sam bistvo prete vero odličit od kaznitija in
shisel prajo zupansu mu fero odpraviti polegamo podest.
rane z mote.

Lamer: Bekine z mote? Mi je z mote, ci se ljudstvo postari z kazni?
(Gobanc pobijur kime.)

Tofan: Ne gre za šerijo, gre za obleko njene godobe.

Lamer: To je tendar vse eno.

Detoti: Ne, ne, mi ne eno. Šerije je - no šerije, stalura je mnta
štrax in obleke je šisto šloriške pei. Telo primemo.

Lamer: Tu 22. 4. m. miram + Celove k obravnari.

Lamer (u pulvari): Kdo?

Lamer: Šestno politisic in nekaj odbravnikov.

Lamer (štriš poburci): Kaj pa imam mi paitene?

Pummer: Pročite brez škebi, kudi jaz sem pogreš.

Debati: Govoro imo krajšpot ludi ja nas hej tehega. (Votane) Pobjlimo pr. gledat.

Lommer: Jaz, jaz nisem ničel. Hej meni mar čarje. (se ustavi in pogleda na župnika) Ne, ne, nisem tak misel. Le nas, magistrata in mene se nič ne tice.

Pummer: Potem ne pojdeti.

Lommer: Ti ne boš solan ali pa če ne boš belohi kisti dan, cerkva.

Debati: Če bo pogin, moram se odzvati, da se nas ne zdeno hagen.

Lommer: Saj, saj, keta bo, samo, če boš doma in hrava, hrava bo, mistični kiste dui ne stajanja.

Debati: Pobjlimo pogledat, hej je primerel krajšpot. - Neje relike čast ridohe medui gospod (Le pishlancje.)

Lommer: Saj, saj, pogledati bo treba. Z Bogom, gospod fajmister.

Gobanc (je sile jedaj retel od miže, se priklani): Kraljeu bodifogus Kristus. (Poljubi župnika polno.)

Pummer: Pročite mi poredel gospod vednik, če hej pisajo nam.

Lommer: Bome, bome, brez škebi. Z Bogom! (Videle je Deblizem in Gobancem.)

12. prizor
Pummer, Sofan.

Pummer: Zdej se bo pokazalo.

Sofan (je že prej sjet v polno pisano, ki ga je župnik mimogrede položil na mizo in čistal za se): Pličenje se na obnočeni zakon in krige se čuhet priznasti z lepa. V to poplo razpi suje obravnava. Mislim, da se bo pa treba ukloniti. (Votane)

Pummer: Ukloniti oblast in zameriti ljudstvom.

Sofan: Sli pa nutici ljudski neumnosti, zamerite se oblasti in varovati pogausko znanjost religije, ki je v larar čistemu proob.

Primer: Lejo, her pravitu. Těbu som naradil, ne po pravu.

Faktus.

II. Sijanje.

Uradna zoba rekrutacije obilježnega urode i teloren

i. pisar.

Pauer, pisar, Primer, Lomer, Delbi, Gobene, odbranihi ni farani.

Pauer (reči za svoj mižo.)

Pisar (reči za svoj mižo in čisto bi kovanu iz listine): Z razgleditvijo te odredbe gubernijam, običajno se ne prežene, rečket objavljen predpis, republikano zelteva, da se čimprej odčlanu iz vsake pobijnost ovirepica in ljudstvo od prave pobijnosti odvajajo nastalo pred osem pa, da se slejše kipi, ki imajo čez prstov, iz hipoteka materiala naprovljen obliki, se drugo iz prile ali drugega blaga. Danu, gradcu 10. novembra 1787. (Čede in polji listinu na mižo.)

Pauer: Bomo učiteli zapisnik. (Pisarju) Čiše naj! (Angim.) Nare modno pisanje, s katerim smo vas publiceli, sem ste prejeli in upam, da ste se z njego učitelnu temeljito seznanili.

Delbi: Kooljeur excelence. Točnu gumbet firs gumbet.

Pauer: Tudi ri, gazod žepnik?

Primer: Tudi de protankasti.

Pauer (pisarju): Čiše naj! (žepniku) To ste neobgljivi in bi vas moralu kaznovati, razumete, pa samo za čelket se spregledali. Da pa zadovolstvo z ureditv od 4. augusta b. b. oburovljeni postavi, po kateri se manje odčlaniti rotrone in zehvalne tabele iz cerkva in sleči preluishi kipi in pri tem, kar je mogoce spregledamo in igredemo minimum potom, samo se odbristi z danšinu občasoro. Iz same dobrote, razumete, zato marau

najprej dati zgodno župniško strog ukaz, ker ne samo, da je sam
 predpinal rutje, potrebuje da nadrejini oblasti ni ničesar govedel,
 ker je to njegova dolžnost. Prava pravda pa je, da je župnik
 tudi malo izobrazil, da ne more ljudstva poučiti o bistvu svete
 vere in ga odvrniti od predvodka in zablod. Iz njegovega pis-
 ma, ki govori o dohodkih in kolektivni pa glede čisto jasno
 njegova samogaltusit in dobičhoželjnost. Župnik od fare živi
 in je njegova dolžnost, da jo rodi po prvi potensuti in zavržega
 paznima, ne pa v praznoverje in o tem v greh.

Primer: Ekscelesca, ki so prebude obtožbe. To je stališče pravega
 ur objavil v prvem zvezku od 26. oktobra. Zavedam se, da
 živim od fare in to mi naročuje, da maram živeti s farani v
 miru in slogi, ker pa je ta magoča, če ugodim njihovim
 željam in uprštevanju njihove narode, ki so jih predelovali od
 prednikov in ki so stare več sto let. Poznam svoje dolžnosti
 kot dušni pastir in maram povzročiti ugorajati obdolžit-
 ni, da bi jih zanesoval s tem, da ne pručujem faranov v
 veri. Tojim pa v prepričanju, da niti ošibne table niti
 darila, najmanj pa ubarjani plašče miru in sprostitko in
 ostro ali v zaračanje v verskem udejstvovanju. To prepri-
 čanje deli z mnogimi ljudmi bivi arhidiaconetski poverjen, qui
 cāntiti Gutorman.

Pucer: Ne smenayte mi tega imena! Bivši jezuit, ki mi delice
 prvi od punterije - piše knjige za -- ki ne upade sem. Kar
 se tiče vadeje zagornje, župnik, niste predelali ničesar v
 svojo obrambo in razburravitev. Tomam govésta od za-
 nedljive prebe.

Primer: Predal sem bratru in permicno. Če pa pa piše, ki govore dan-
 gaic, pa to mi prvi v zgodovini.

29.

Pauer: Brezpoznavno govorete! (Zupann.) Tudi znamenje predvednika je naša graja, pači neposlušnosti in krme, hi jih kaže on ni res magistret. (Pisary) Pite naj. Tu, netanico.

Debati: Ferlant, chreleuca. Tjuni magistret ni nič hris quitem, to so v prvi parti...

Pauer: No hdo v prvi parti?

Debati: Qui iz Truja in - -

Pauer: (Debati) Tudi on ni hris, pisar, kaj ne?

Debati: Jaj da si pil? Na čem, heko, chreleuca?

Pauer: Pisar hi morel biti inteligentna osoba, hi sloji pri rodstvu omike in kulture na, no heko si rehol, na spici. Taku pa ob last me čuje nič tehje s njim, najpustur, da je prava prisroda, čimprej, hi samo piše in ni za nič.

Debati: O, pravim, chreleuca...

Pauer: Le ne vem. (Farnim zupannikom.) Vedite, da je z vašim punitanjem zoperstajete cerarju in kaj to pomeni? Telo, rjdajo! Če hi se kaj tehje pourolo, heko je bilo pred trami leti, hris poteti s kaplj rojane z melogom, naj punitarj portele in zajer rjil hris.

Lomer (ni hris z robcem pot s čelom.) Saj hris, saj hris - -

Gobaur: No, no, saj teko hriso hrisi tehij ne so.

Pauer: Cerarjara rojja je, da se chrijim hrisi tehij sleie, hli boste ubigali?

Gobaur: Lahraniti ne moremo, da si se chrijjo rjel plise, to je res, ali dovoliti pa tega hrisi ne more.

Pauer: Cerar me pohebnije našega domijja. Takoj, ko pridete domov, slecite chrijim hrisi. (Pisary) Naj zepise takr.

Pauer: Kelo potepite se chreleuca, pravim. Nisim chrijinega hrisi oblehli mi, nisi bliznji predniki redarjiti faranor. P.

To vedo, zeta našim je uvelod barok v Spaniji v šestnajstem stoletju in se je navede razširila na vse dele sveta in se odnese nimile v beloljanski, hebrv ovc druge. - T par ducl bo bojid, praznika miru, qui nas per bo to čas razburjenje in jige, se karijo prej vlečemo in odskanimo table. Zato posivim, naj nam naša chcelenca prodeljiv poks do pr praznikih.

Pauer: Moje vrel mi uder ne dovoljuje, ali iz same skrbote in pedi miru, naj bo. - Pisar zapisi! To prede pr Norem letu mne biti huj vleem in paroisit, tem ne nas oddano. Za to ste oni pu nazviti odgovorni. Podpisite qustokol. (Pisaru.) Je zapisano, da pr odgovorni.

Pisar: Je zapisano, chcelenca.

Gobaur: Jaj nič ne podpisem - misim ze to! (Le zmiruže shoji nete.)

Vri t podpisujejo zapisnika.)

Pauer: Podpisite, potem je vpravljen in labro greite. Pisar deboti naj se pričhe, da mu dan se mehej lekciij sedi najigore malo. mormoti v predoravju. (bedide.)

2. prizor.

Prefinjji hej Gobaurca in Pauerja.

(Ho pr podpiseli, se stannutek oprasje gledajo.)

Sauer: Hej bo zdaj, kaj kvarite gupod?

Pauer: Klar bo bojje volja. Pojdimo ku "Fizru", da je malo pr krepjarnu na pr ho. (bedide, drugi, razum debotija, za njom.)

3. prizor.

Pisar, deboti.

Debota: Mi si mogle zredeti, zahej je gupod chcelenca na prvit, naj pričham?

upire Dignu panceum.

Fornaj: Studirani ste pričauiti gajenje in vse bolje in bolj prav reče, hebar mi. Ali ljudje dije se se na to, kar so jim vidli starši in prav je iz starih časov. Jaz ne bojim, prav zelo ne bojim, da iz tega ne naclane se kaj prav hudega.

Tofau: Zelo je za kar je. Zanimivo je to, da ljudstvo včasih zoro malo obli. pa malo pomeembnih stvari, pomeembne se preje, izhajane um obrate pozabi; namistljeni hvirico pa magihue ze dleeb vednot. Koliko obzega je dela kemetu ^{in oblikovan} odprave ^{lasine} povstoa, regulacije, svoboda v izbiranju goblicor in pravo razpologanje z nepe. mičninami, pa to ne itje nič. Gledajo samo dozlecor hvirico, tu obliho iberizinega kipe. Da se pa v ucedih in solah zaprtavle nâ jezika hi imo vee pravice do izoljeuje, hebar hah star roctunih kipe do altere, ze to se nihče ne zneni. In tak ljudski glas, naj to bržji glas!

10/10

Purmer: Res je, res tako. Zjutran, na primer, je kaj lebo zapisau pri oblato, hui quic hujige v našem jeziku.

Tofau: Hi vendar ne narprobujejo ne seri, ne marci in imajo edini namen gramatikelno učnostiti nâ jezika in um deti pravo smer v shujini, kamor pveda. In da se od zgoraj takom plementarum delu narprobuje, tega ljudstvo ne ve.

Purmer: In se si tudi vedeli, jirn ne si bilo mar.

Tofau: Zato pa pravim, vee ljudi, vee pravete v narod, da se prago. znal, zehaj se je vedno pristi in ^{by} naj zanje hot quiblo prajnovije in laj.

Purmer: Je hrij z ljudmi in to hrij dober jila to kaj pod panceum.

Fornaj (je nehel jerti): Nehej smram se pcedeti - dober da pmo sam. Lemhe dalje Schreiberja, da je stebel karijo?

Purmer: Zega, hi pise pri daveni regulacije?

Iskra.)

Pummer (skozj. reate): Lahko grete po omih stopnicah v hlet, če hočete. (Gre k obzoru in gleda.)

13. quizar

Pummer Huba

Anka: Škic, kaj se ga bojim. Ne potancem v kuhinji.

Pummer: Tje peje obrišiti?

Anka: Quizar.

Pummer: Pa pojdi se to gari.

Anka: Tho mnamu pa paziti na juho.

Pummer: Pa josa odmekni. (Velik hup na hodniku: V farvoj je tehel, to mame f. ti.)

14. quizar

Pummer, Huba, Liza, Rozala France, Eindra, Hojzla in druge.

Anka: O Bog, o Bog! (najej. kuhinjo, zeltice najej). Ga mi reo.

Pummer (skozj. reate): Vhleti so. Pa me poredati.

(Veste v hodniku se surno odpro in v roto planjev Kete, Liza, Rozala Liza, Frances, Eindra, Hojzla in se nebij dengob žensk z razloženim urojem.)

Ket (vpije opizje, to u pinej. plonji reate): Tje je! Tu mame b. ti, tu.

Pummer: Pevca sem tu. Kaj pa zelite? (Kambe go bije vumpaje.)

Rozala: Hvaljen bodi Jezus Kristus, quicestiti.

Pummer: Mi ste quiste rošit Noro letu?

Rozala: Gredolite si u je, quicestiti, me sem se misole, no je pevca, noro letu tudi zelimo gajpoda.

Kete: Noker me gleda, behar z mačjo teo: Ficemo, suge antohiste ---

Liza: (ob enem) Tega lutka ---

Eindra: (" ") Tega mivilca ---

Hojzla: (" ") Tega pevca ---

France: Tli je mame pehnil v roto

Kete: De ji se zdej me mamevo utarito kovi. Pa pajbjuite.

je je stalo na tleh. Taj grem med nje in vprašam, kdaj jim je dovidel, vzeti stvarjo iz oltarja, pa nič drugega. Med tem sem je dobiti sem govorim, da me je bar hi oblika. Likel sem vem k študentu. Potem grem pa nazaj. Rešiti stvaram tole kero, moor stvarjo pred temi slovjahaj. No, zdaj sem pa tu. Tam naj jo je postavim.

Pummer: Kaj stane na mizo. - Mi je v oltarju spet prejšnji hip?

Vaburki: Oh, tega je se pogledel nisem. Če žele, preizkušiti, pa grem nazaj pogledat.

Pummer: Pro je Tomaj pogledal in po quiral poredat.

18. januar

Prejšnji, Norak, Feutic, Turbey, Kopirnik, Kraginik, Sabota, Gobanc in drugi težani, Monike in Anke odvedete, Taburki za vjime.

Norak: Dobro dan, gospod.

Pummer: Dobro dan, farani.

Feutic: Farani, farani. Mi prvo mar farani, nič nisem, če se bote dele z nami.

Pummer: Kaj pa mi prav?

Norak: Endim^{ne}, da se vprašate, gospod.

Turbey: stvarjo, čudo delus stvarjo, namu dajte nazaj, nič drugega in zaobljubljene tabbe.

Kui: Fajro je, nazaj z stvarjo.

Pummer: Taj sem deli, perho^{ne} voo hip, hi je mnogo vrednejši in lepši od prejšnjega.

Feutic: Hi ga pravo spet mi plečerati.

Kopirnik: Serede mi, kdo pa?

Turbey: O temu nič ne govornimo. Za perhar sem se zmiraj darodli, heder je bilo prete mi peči prvo deli. Taj o tem pravois Bru gu, hi ti me pravo pretu abtear prave. Fehr ne praveo

gorviti. Tu ne gre za denar, tu gre za skarijo.

Vii: Za skarijo, za skarijo.

Prumer: Pa kaj je imete. Ta hijs sem kupil in prodal perhojaj.

Fentie: Mi mi ga noisem, kaj te nam omega nazaj.

Norck: Bili smo pri hijsnem prodajhu, da b' bil sel z namu do vas, pa je bolan.

Fentie: Pogan je bil prvi, nohe - -

Norck: Tih, Fentie.

Thajnik (Fentie): Kaj se je pri tebi mapil. } obemam.

Norck: Pa ti poraj, Gobane, hi si bil pri komisijonu v Celoveu, hehe je bil tam zuhajant.

Gobane: cheni ni mi's mar, ce hej mi prar ni si bil naj'bolje, da si prodal sam prededvika. Terv za pa mi, naj'proe pisat, hehe je bilo.

Vii: Kaj se pisat proe.

Norck: Poraj, pisat.

Taboti: Z dovoljenjem, visko predci gospod. Kajne, ovi tusti vedo, hehe smo tam bili behandlani na quijajem in misem naime.

Prumer: Scheter je ost nas zalterel, da maramo skarijam hijs aleci tehaj hi se pruramo. (Pisaju in Gobaneu.) Mi mi res?

Taboti: Taho je bilo. (Gobane hima.) Potem se je visoko predci gosp. pod praviti ze dovoljenje, da b' to naredili v predi po Noem letu.

Prumer: Redi prajnikos.

Fentie: Taley je potem miste prichali do rrede, laquiska. . .

Trobj: Bro se jurnisti. Fentie ne tako!

Norck: Tih Fentie!

Prumer: Moji pisinji je gospod scheter ugodil mi ost nas zalterel propise, da bomo ^{nahaj} curaski malop jurnisti.

Norck: Tu si ste se propiseli?

Pummer: Kaj pa misli hoteli?

Gobanc: Jaz se misim.

Debota: Ker ne zna pisati, nareda.

Norah: In ti, pisar si se tudi podpisal?

Debota: Sem pradu preba in peccovski ukaz. Brnam.

Lopovnik: Nam si pa pravil, beho si se pteril in gorati.

Debota: Nareda sem mi je peho. (Pummer ga pogleda leho, se ubotne.)

Ukaznik: Pa kje si podpisal je tudi podpisal?

Pummer: Nareda, tudi. Tu smo podpisali pazem Gobanc.

Gobanc: Jaz pa misim, misim.

Fentri (pisatelj pisarju zamislen): Kurno, menamni, kaj pa kaj.

Debota: Lavinu, jaz sem pradu preba, ze to je sem zamisliti pri sod.

nije.

Norah: Ampak, zbej ste pa karjjo stebli quest predi, to bi mi radi vedeli.

Vci: To, to.

Pummer: Kaj je tukaj preda. In jaz sem vas mislil ze moor leto pozre. Iste z norim pripom. (Keraj ne prip.) Ali mi lep. Kaj pa se ho. Sete.

19. prizor.

Prijunji, Barba

Barba (odpre vrata in gleda.): Kje pa je ta stenspelj. (Zagleda uboko.) Kaj pojete no. Tu stoji pa zije, zurnaj pa hrava stajje. (Vdiče.)

Abiha (ze njo).

20. prizor.

Prijunji, prij Barba in Abiha potem Ceber.

Fentri: Abi hroćeno staroga, pa je hance. Ceber je naša, pa ce u re ne glavo pstarvi.

Ceber: I Pomogem vrc pstarile staro karjjo nazaj: Vzeli smo mu pehrene pljuće. Tulej ar, komu nej jib daver?

Terbej: Gospodu jil dej, ker gospodu

Wroch: Hej se, jez jil sam ozal, ker gospodu je farofja in Foucaju nic
se ne zaypamo. (Vzame knjice.)

21. prizor.

Prejuzi, Tofau, potem pet rojaki.

Tofau: To precega ova mija. Mi je ova knjige podinjana? Niti najinetejse
tahmahlu mi zedizalo podolge.

Terbej: Hej, hej quovite?

Wroch: Podolge mus mi?

Beber (krovi pred bojlama): Hej mus mi? Se zabret pevite, ce upate.

Tofau (u umibe): Mi ste bili to si? Jay sinerujem ova, hi u miso beli, str.
piti s'cerji, ocvni obasanimi od moga, ne pavi oltar, hjer u
speminyate henu in vino s' bojje telo in hi. Une, hi so oltar
aropeli lepega, umelvisko mednega kipa? Mi je to hi'caurko?
Gudje bojji, to bar pricinate vi mi ovi s' parhvi, pa zembu, hi u
po hvivici pretepele nedoljnega olorche, to mi vera, se manj
pa hi'caurko. To je zablode, to je progovorje in nauumnost,
hi ji to ljudem trebe zbliti u glave...

Tu vprek: Hej, hej? Nase glave? Telo jil to? Mi vam je pobojemo,
pobletu fajji, prjenuhi.

Tofau (vmes): Se zbliti vam borus maveli to u glave, cu ne pojde
z lepa pa s' vto. (Vdpe metes. Na hodniku stoji rojaki.)

Tu vprek: Hej rojake med nas? To njiho, pa njiho! (Se zaprde na
hodnika, rojaki odstopijo. Tu u vati na vstr. Tofau je upami.)

22. prizor.

Turner, Tebati (hi sta se vrtela v sobi.)

Tebati: Jay sem zaprde uchetajje. Celocen povaril, hi pra pla zabret
sama in imu pojamihi tajho stališce visoko mednega
gajpde. - Licer pa - mi silo prej prilike - . Licer u noro leto!
(Zunaj dva strela.)
Lauter.

IV. Dejanje

Pred porokrijó v Turgju, hekar v predlogri. Timushi čas.

b. quizar.

Skupno ljudstva obojega spola, med njim Trobej, Hopivonik, Kragjnik, Vabnik, Tarnaj, Rozela, Keta, Liza

Vsi (razum Vabnika in Tarnaja neopredela besede): Mi nes, žugnik je hriiv, kap... lam nas je izdel.

Vabnik: Postavajte mi si dajte dopovedati.

Klici: Mi ne quipoveduj, mi je oemus, oemus!

Tarnaj: Za božjo voljo, postavajte reuclax. Preantiti, v murci parvati... celovec, hekar in hej, her jime je bilo teko ukazano.

Vabnik: In mis drugoga quivclti, hekar gals pesnico.

Tarnaj: Paar parus pesnico.

Hopivonik: Mi mari ves, hej in quivclti?

Trobej: Jaz pa verjameim, da je pisati parus pesnico.

Kragjnik: He, hej, hej in quivclti.

Vabnik: Pesnico, pa mi drugoga.

Rozela: Tudi jaz verjameim, da je pisati parus pesnico.

Keta: Pesnice se tudi lahko obme.

Liza: Mi pa pertari ne glavo.

Hopivonik: In pertaru je to se zminaj pesnice.

Trobej: Katerikranje je qub, se pa skomun šrocluje na časti, pa celo smrtim qub. Nohar me aquarhajim gospodov. Taj maraji ber... di se to delati, her jime ubajajo njih ruzji.

Kragjnik: Zdelo pa se mi mi, her jo quivclti. Se odgovore nivo, rajtam, da... bili od zagroske.

Tarnaj: Tobiti jo ga mi se pras knudlu.

Hopivonik: Kaj je je italo tam mrti, ee so ga per doble¹².

Vabnik: Zapirano je bilo, to sam sam pred...

Liza (zamuelliv): Miti ni magice le buche pastel?

Kater ("): Ti je mende teko sinenikun znes!

Fabrich (optane proti njim): Ragle, hudičevce.

Fornaj: Samu psinale fi samu psinale. (beje z glav.)

Kopivnik: No, povy učitelj kaj je stalo tam mstri.

Fabrich: Kaj je stalo? Ta se mura perhes + Frijin zaprati, ee me, pa
bodo zaprli priavtitaja.

Fasby: Celo teko je bilo?

Fornaj: Tako, prav tako. skeni + priavtititi pokazali pisimo.

Liza: Ti je res, Fornaj, kaj je stalo mstri, bo ni teko flimka + beayin.

Fornaj: Tako me, beker bi pri psiranju, je je res. Pican pa le rpa.
vnu mehaj'ru, kar sem se same marail. To je bilo dan
pred permalturi in ne permalti je bila poslednje masa
Frijin. Fato so se pa gupod kaplan teko mulo puloviki od aka
rije, ber so se belj, da je man me bi rjali ni retueli kam
dunam, bekar so visarski puenesti + Fabrice, da je zdaj od
mehale me bijje got.

Trajnik: Kaj je bilo tebe kaplanu teko pridigati, ee dijez namu, ne pe
z guposho?

Klici: Z guposho dije, ota dijez z guposho, pa od mas jioite.

Fabrich: Gupod kaplan nivo s pridigo drugage hoteli, bekar to, da
farani doordijo, da se kipe plece in a serhoi oitane in da
bi perhes gotem se pitale odpita. Ker pa vase teme ni
odmehale, so drugi dan puenesti najroctajse k fari (beje
na perhes) tuly gai zaprati. Fdaj smo pa isti oni shujaj.

Liza: Kljuter se se mimaj, ne gupod gupnik in ne guposho.

Klici: Mijoh sinamv in job me stamo. Nosalu job sine. Prav je!

Kater: Ce bi job imel Fornaj...

Liza: Mije v farozju, bi majoj prav gotovo sledi.

Kletica: Ali ga hain zolehli, da je ustrelil očume si bato v Trnjam.

Trubej: Šerije mure, ustreliti v Trnjam, zato pa valtamo ou dui, perker, zato si je
tebe. Poudru danes je prav, da se mas je talito ghalo in de ste pristi
kudi iz sorednich rasi, da nam jo zagode mo temu, selovskemu ko-
misarju, hi je prisel z vojaki med nas.

Klicei: Zagode mo jo, prav imas, Trubej.

Bozeta: Hej pa, ce pridi opet ustreljati, bekar me storjeto?

Vatuh: Kaj se jamu v grabi in ste sli pred vojaki, bekar vojci.

Hopronuh: Kdo je sel pred vojaki?

Vatuh: Tei in vojaker je bil konvoj pet.

Trubej (bozeta): Kdo je pa jol ta pripeljal iz Celovca p soboj?

Vatuh: Pravi, da jol je enaindvajset. To je pa je mudo reci.

Hopronuh: Tudi teh se ne bojimo.

Klicei: No, mi se ne bojimo.

Trubej: Ševede me pridi ustreljati na nedolzne ljudi.

2. prizor

Prejunci, Feutic, Norak, Cebec.

Krajnik (Norak): No, kaj je bilo?

Nehteri: Kaj je pihal? Kaj hoce?

Feutic: Pustite nas, vzeti bizzo pot.

Norak: Kaj je bilo? Zapisaval nas je, ekuni se zeli, da je nas ti nebd
pistens parnil v Celovcu.

Feutic: Lareda nas je. Pa nebedem drugi, bekar fajmister.

Cebec: Mi je kaplan.

Norak: Mi je se hdo drugi. Ne murem vzjeti, da si nas govrje
iz faroju erusti, kot pebalone, hi zrojamo ljudi na
votaj in punit.

Feutic: Jaj pa.

Cebec: Fajmister ne, ali sui, sui.

Proby: Kivico delate našim duhovnim gospodom. Cui stare pauer
to, kar jim je ubejavo od škofa, od papeže pa od cerkve, in
nič drugega.

Proby: Fako je, pes je tako.

Norah: Fomejte vseh prvoj misel, kaj simam za prvoj.

Kupivah: Hej pa se zdej.²

Fautic: Zapeti bomo vi phupj zaredi, teh prebletihu farjo in je to,
ker stignim z obarigo.

Proby: Nihar teh ne govni, Fautic! Ti prvoj, Norah, hi si miš na me-
stu.

Fautic (shviti pred Probyje). Mar jaz nisam, ludisa!

Proby: Nisi, ne, ker kot nes ku, pred cerkvo, behar misetar
med murhami. Tu je svet kraj, ti pa kolues. Ti prvoj, Norah.

Norah: Kaj naj recim. Mar je zelisaral in pauer polli.

Fautic: Te nisam nič krivi.

3. prizor.

Prizivji, Laranc.

Laranc: Hebbacht! Zdej pridijo njih celence, visokorojemi gospod
komiser von Hauslab in so gospod merkrhtar narv.
Siti, da je sima vseh pred visokorojemim celence-gov-
podaru spikljivo obrasati, da se bo od narige tege von
najnarige delo, da pauer purgari, hi nasimur postelingu
« telesih, ne pa zarobljeni pauer, hi se nemish ne znojo.
Nar: Hebbacht!

4. prizor.

Prizivji, Hauslab, Laranc, Sebati, Gobanc, Pauer.

Hauslab: Zdej, kuhajte zbrani, punterji. Kaj pa bricite prav za prav.

Pauer: Se paueri goretex visokorodnemu gospodu komisaryu, da ne
bom govil in nait krivdo pauer jaz.

X1. **Hausleh:** Otem ne brnu vedaj govoreti. Ho quilejo rishneri hlyuic v mye
rohe, jils dohite qe prednuem nalogu re, gopod pred pustur odgo
oxurotje, da jils ne yvoste rishneru in de pstone perker
zapite.

Primer: Kar mi se zamogano, bonu morel rshuti in to to brewe, hi me
se pilno tejitv. Hej, ee mi ferame hlyuic s rsh gausje in me
quisote, de bonu morel su maserati?

polne kaplanske pristige svetega jannaja.

Pruner: Ne upel bi se tedi, da je to posledica pristige.

Kausleb: Pač, je. Kaplan je s svojimi postavitvenimi bendi ljudmi se bolj utrdil v močkratvanju in uparnosti. Posledice tega so najhujše.

Pruner: Hekine, če smem vprašati.

Kausleb: Suspensivno se je za to delje časa. Temu spleti mincuje, da se je s tem dejanjem popolnoma presposobil za duhovno službo.

Pruner: Doodite, chcelence. 'Kausu močkratno je pes. On je bil najgo. pečnejši zagovornik recesibil odredb in reform in ...

Kausleb: Le prur, oblest me ne! Tudi to je znano, da tudi vi gos. god ne pava niste brez krivde, da je ljudstvo tako krivato in uparno.

Pruner: Mi prurim, chcelence, namne obdolžitve, brez konkretnih me. vredb. Kaj pa temu zehivil?

^{x!}
b. prurim

Prunerje deboti.

Debota (vijejo iz cerkve, da quleti na predi med Kausleb in Prunerje): bprutite, chcelence in visokovredni gos. god, mi moje prurde.

Kausleb: Impertinence. (Zupnik) Ljudstvo maeste jamo ponisti o temeljnih religiozi, prurimicov. Prurje pa imeti zapeto in to tako gotovo, kakor prur upubite faro. Punktum.

Pruner: Ker sem pri faranilih izgubil ljubezen in zaupanje, politična oblest pa me vzlic temu obdolganje sodelovanje pri dozdeovni ostaji, bi roje danes zepustil faro kakor jutri. (Enje se plet zome od farne cerkve -) Kajje to? -- bganj! Lje?

Debota: T hign. 'Grem pogledat. (bdiide)

24/10. 42.

7. prizor.

Prejina je bez debotije, Troby, Hapionik, Kajnik, Patnik, Tomaj, Rozala, Keta, Liza, Teu-
kic, Nocek, Cebur, Gudelov. Sarane, Lomer, Gohane

Vic (pridrao, drug za drugom iz perbrve): Kaj je? Kic je ogucij? Paktuogajte, pri fari
plat zooma).

Thiri (od daleci): Fari, gari!

Lomer: Kic gari?

Troby: Kaj to je, kic gari.

Teutic: Troby, v Troby je me. (Leziva ohrag)

Hapionik: Kic mi videti

Kajnik: Kic je to v kicu melje hiti.

Nocek: Pogledimo ni pojstimo prinaget garit, ee je tuta.

Lomer (Lomeru): Kic gari, policoj?

Sarane: Ne veu.

Lomer: Pa pojsti pogledet.

Sarane (obpa me prta in gleda sez zrel).

8. prizor.

Prejina, Deboti.

Deboti: Fari v tregu, chmelenc.

Handek: To me ne interesira. Kicijmer to kumirije. Zapite perber in
izvoste mi bljuse.

Lomer: V kicu, pa mende me pri mas. Fari, gari! (kolide)

Deboti (klic z Lomerjem): Ne ve. Deboti, de je zrela pri Lomerju.

Lomer: Tila perbre! Cebur je, nevarnosti. Fari, gari! (vohiti. Ne
bej huceti ze njim.)

Handek: Lelu quete vic. Zapite mi izvoste bljuse, potem pa pojstite.

Nocek (zope perber in zelleva): Zaktent jam, toda bljusec me izvostim,
zupot pumisar. (Troby) Fari! (Kicima kolide.)

Handek: Zebij me. Vimeu pucija zellevam!

Norck: Ne živim. En če bi sevan vedel, kaj je zgodilo, bi mi pristal.

Kaulek: Govorite sprijazno, če ne vas dam zapreti, poudarje.

Norck: Tega bika pustite gori. Naj se omane perker, hani z najmočnejšim.

Kaulek: To mene ne interesira.

Norck: Če ne vas, pa vas, hi imamo in staro vero in pebi, hi je nam ne bo
vzjel moteden. - Tui parit in pmanget! (besede.)

Trubaj: Moteden, moteden nam ne bo vzjel nam vere! (besede.)

Tri (rojne Kaulek in Teboti je odidejo.)

Luanu: Ohende pes guri. ebanam pa se pogledeta (besede gočari.)

9. prizor.

Kaulek, Teboti.

Kaulek: Msr, marktsnajber, kaj to pmeniti?

Teboti: Chudence, ste se prepričali in fentue oči. - To je punkt, pravi
punkt proti dijari in perajju.

Kaulek: To vidim. Ali kaj vedaj? Naj dame odločiti ne te pebeljine, hi so
paj vojje in hi...

Teboti: Z dovoljenjem. En hi pogledajo ne me lautne interese ter se
love in rojem pragnovijju namo za kas, blage ne kerencem
sharjineem šipju? - Tezha ptrao. to. bene so vgljij perker, her
sem jim prigovarjal, naj se odajo.

Kaulek: Je punkt pravi tega, her ga proti perajjerim odredbam, ni se
punkt, hi bi sel ze rjshorimi zuebrimmi ali rplösmimmi karit.
mi. hi pomistim, hi je v gubetu neholiko narobinega odcezy.
mes, hi se je obrujen v naprino pmer.

10. prizor.

Prejinyi, Tofan, Tomaj, gerushe.

Tofan (v pohelu s italo mene najmočnejše, zvaru njize Tomaj saretitko, ze nji,
me bopj geruk in obok, hi na glas molijo. Čuh jih je ze puij. To
Kaulek in Teboti zagledeta mal prouirji v neholiko unak,

za kaplana in bi je malo morda pozneti kraj in ljudi. No, resda, sekret in mi bi lo Jozefa in njegovih prekucij.

Anka: Mi potem res pojdemo?

Mouška: Res, res! Kdo pa naj bo med tabini ljudmi, hi ou bar dejo za farvoj in cerkev obliet opreosa. Tjer pmo in soli, proroči so gospoda imoli peči in za igistorali, behar se igrodobi, tu ga pa zmerjajo in pruzujajo bolj, behar obirinskega partija. Tege ni zaletujit.

Anka: Gospod ali je neki dobi. (Spet na glas joku.)

Mouška: Fato mi probe jokatv. Ce pa jokatv za kraj drugega - - -

Anka: Samoz je to, bar se brno peliti, pa mogoce prar delci.

Mouška: Pa ti munda me dolgeas po Kaplje? Taj nisi kuhaj doma. heni se pa jezdi, da me jokatv zaradi Kaplje, ampak zaradi nastelje - - -

Anka (z prepričevanjem): Feta - - -

Mouška: Hej me, da je tetro? Ja (bi je pozabile scaronas).

Anka: Feta - - - (spet na glas zjoku.)

Mouška: No, ali je res, ali ne?

Anka: Nisem niholi bogala, pa pri igroedi sem gospodu sticem poročala. Feta, ne prodite hudi. Res je (v joku) tako peča za simam.

Mouška: Se mela permisti, bi si se mleda. In od čera pa naj živite dva, je bi se mela? Se sam hromaj čirke pri tem, bar dobi za arglayje in vel sole.

Anka: Bi je jivela - - -

Mouška: Bi, bi, ce bi farvoj parragal.

Anka: Tudi tetro. Tu mi je napiset, boliks zaletuji.

Mouška: Mi celo to je napravil. Paracetur.

Anka (vzame iz nedraj list in čite): Uroki in vriderch goldinarje na leto pa od malega oblohe bi krajcarje na teden, solski groš krajcet goldinarjev pa od gosposke dorebnajit goldinarjev. Pa Kolatura, pa Skifdinge, pa drve, pa pisniva, pa plebi. O, o, bi je bilo. Fdaj

marano pe proci... (ne glas joha.)

2. quiza.

Prejnuji, sibe potem Barba.

Siba: Teko to zdej? Mi bomo pes prodali fukso?

Mauka: Duno, bomo mi se maribez' dmozaga bueli.

Siba: Mi je mi shoda?

Mauka: Shoda ali ne.

Siba: Mi kumalu? Mauka me, bo ga zdej polhebujeus ne polje.

Mauka: To pravo je videti. Kaj se ne ocno, bomo mas fudo deli.

Barba: Kaj nej napravim s prinj? Mi naj jo jenuus, ali ne?

Mauka: Kar jeni jo. Duno ga prejo prodali, bo vrgla se rec.

Barba: Kaj je, ce se praje pitati, bo je je ptara.

Mauka: Kumpin in pika brata kumalu v krajus, noceje ga mi' paeliti misim, bo surs ne bandri.

Barba: Potem, naj jo jenuus?

Mauka: Kar jeni jo. (Barba ostide.)

Siba: Se se fukso se en eas potane. (vstide.)

3. quiza.

Prejnuji prej sibe in Barba.

Mauka: Taki je portalo zdej qui mas, teko.

Siba: Mogoc se se ne bomo sli. Jaz teko pravinu nairo sharijo, (zokaji ne kipi) de so nam pcamagela v pobrebals. Mogoc bomo se se vobi. Samas.

4. quiza.

Prejnuji, Trobej, Rozela.

Trobej: Tober dau, gelim.

Rozela: Hvaljeu podi Jezus Kristus.

Mauka: Bro daj. Kaj pa vidra?

Trobej: Ludej so se gupodu.

29/10

Rozeta: Pras je pras to milostivostem gospodu pravitu.

Trofej: Her nam zvedeli, da je se pripeljeli davi v Haglju.

Rozeta: Da bi poposile pri njih, naj vendar, utanejo nas precarti tigo, spod se pri nas.

Trofej: Her se goomi, da mislijo iti proč.

Rozeta: In nas zapustite, ovice brez partije.

Kavika: Če bomo mi oti, tudi prišli je drugi, da bodo farani bolj zadovoljni z nami.

Rozeta: Nikoli več tehega, nikoli več. Taki so lepo pridigovali.

Kavika: Pa mi zdelo vse skupaj nič.

Trofej: Zdelo res mi bog ve kaj, pa tudi pri drugem gospodu me bi zdelo bolj. In to her se zdej godi, more tudi imeti svoj hano.

Kavika: Kolaj bi je bil, če ne bi bilo teke brne in narpoboravje v fari.

Trofej: Je pač tako, da od starih pravic odueheta ne mueno.

Kavika: Če je pa perarjer ubaj.

Trofej: Je bil tudi pred petimi leti perarjer ubaj, ki so razpustili me, se beolossine. Tui drugi so se udali: Beolossine. Besujica telena, so. drugje me se her je bilo perarjer. Pami mi, beolossine fantov in detet (samcev in pami) smo uteli, čeprav so tudi našo beolossine razpustili. Ne fihem samo utali skupaj in plačevli zerklyub. Lyene maie, bekar prej. Tege nam perarjer ubaj ni mogel zhaniti.

Rozeta: Tu me fihem ni pobojnuty.

Trofej: In samo uteli, her imamo vero v Boga in upanje, da je vrbu hiroice enbet kauec.

Rozeta: In ljubezen, quor hiscamki ljubezen med soboj, ki nas drzi skupaj ni nas kregi v svetih jednostih.

Trofej: In, her so quccartiti z nami teho opravjali molitve in misr narpoborali, vse prišlo, jaz je fante - -

61
Rozeta: Jaz pa za dekleta.

Terčej: Da si popraviš gospoda pristo, naj pustiš za to, da si naš gospod se
vrteli v Kaptju.

Munka: Včeraj sta šla z flegarjem Rogenspergom z Zaucha, hi je prišel s pristo.

Rozeta: O, Marija, o Marija! Flegar Rogensperg z Zaucha. To je pa lebo znamen-
je. Prerijo, da je lutka ali celo antikrist, hi me veruje ne v oča,
rjjo mi ne v prstih, pa tudi ne v roce in vrtajenje mesa
in tudi ne v recim žoljenje.

Munka: Ni lutka, ne. Koliko pa veruje, ne vem. Prišel je pristo, ker
jimne je uhajala obleka. Zdaj pa se kažejo gospoda iz Obirškega.

Rozeta: Pedantitega gospoda Reprakta.

Terčej: Tam je tudi nekaj narobe.

Rozeta: Pa v Dajlsalu tudi.

Terčej: Pa me jezubem, pa v Lohls, pa v Eni.

Rozeta: Saj so tudi so. Hildegardi v Hannover hoteli vzeti obleko in
hudo miso privoliti.

Terčej: Potrdi je prst zasedi svetniških oblek in bomo se
vrteli, ali bo odnehala obleka.

Munka: Mi hudoje.

Terčej: Ne ne, mi je ne.

Rozeta: Ne ne. Kumpah flegar mi me gre iz glave. Pa si je hmelu
zval pleš čarijo. To pa ne smemo pustiti, to pa ne!
(beli to.)

5. prizor.

Prijenji prej Rozeta.

Terčej: Mi me bo dobroje. Le teboj davi, hi ste se pristo in flegar pripel-
jale, so ste pristo me me braje in pri perki's. Trujje je je me
žiro hudi. Naj te pochun flegar, to je vrtel, hej to. - Zasedi pro-
sta, mistim, hje bi se moglo priti do njilo.

Maurice: Vazbilni dati sinajo izprejuro. Gospodje so pa nevarne v cerkvi, ce
niso isti s Tanya. Kar ga najsmi stopite.

Tomaž: Pa bomo. Mogoče bo pa le kaj zalegle naše prvine. - Prej zamere,
pa z bogom. (odside.)

Maurice: No vraga, z bogom. (Muki) Prisici stece ni jim skrajjaci,
naj miha ne bodijo Tanya. Naj gresta prist in flego sama,
ce proeta.

Muki (odside.)

Maurice (se popravi, hinc skrajjim kipi): Ti uboga sinota, se v cerkev
te ne pusti. Pri pa potovela z namu.

b. prizor.

Maurice, Tomaž, Vebrika.

Tomaž in Vebrika (prideta vna praznična): Soler daw.

Maurice: Bog daj. Mi gospode priste isete, ber ita tebr praznična?

Tomaž: Nidre pa ne. Za pristam sinaji le drugi dirke daves.

Maurice: Mi mogoče gospode?

Tomaž: Tudi ne. Taj so skrajj pas melaič sedaj quide, ber jih ni dave.
Videl sem jih s pristam pri faru.

Maurice: Taj pa potene?

Tomaž: Vas, vas isčera.

Maurice (zindana): chene?

Tomaž: Vas, vas.

Vebrika: Zabr, ber is prečisti pebli, naj se kar z vami davevimo, da sui v
stabil pečeh mirajo bende.

Maurice: A, jaz go pa sinem?

Tomaž: Pri je tebr.

Maurice: Taj pa si pada? Sedite pa proeta.

Tomaž: Sep majnik se nam obeta, da ga bo nebeške hraljice kar vesle.

Maurice: Sep, hralje bogu.

Tomaž: Pa žista dober kazejo. Paar sekun se je ne furjeor prave duha v piji.
Zgoduje je zmedel letos. Kone pa ja ne bo, da bi ogleda pročje na des-
ju. Škoda bi bilo.

Mona: Škoda.

Tomaž: Kakš pa boj drugače.

Mona: Saj res, kakš je. Na bandro se pripravljamo.

Tomaž: Jaj, jaj, jaj. Kam je vse prišlo. Pa tako po nedolguem. Mi mamej go-
spod hej za to, da ne smejo deti klicer od Trnje in masevati
podružnici. Saj iz pohunjeji pauro seraske zagorel.

Mona: Kaj pa drugoga.

Tomaž: Pa bandra, te bandra. Kar iz glave mi ne gre.

Mona: Mi sta mogoče pedi tega prišla?

Tomaž: Ne pečem, da ne, čeprav ne prav zaradi tega.

Mona: Kaj pa potem. Keru se zdi, da ničel naravnost poredeti. Pa le
ker pory; Tomaž. Mi bi hotela kaj simeti, ker ne bomo oglei s
seboj, ko se bomo selili?

Tomaž: Ne, ne, to ne. Le, no, da pečem, keru se spodobu, da bi me,
hej fubij puntili, ker mislite ojeti s seboj.

Mona: Hej pa?

Tomaž: Pa ne za me, ampak za tegete, za organista.

Mona (pregleda smeje ne Vituše, keru da pajurne): Mi res?

Vituša (vranjčljivo): Ahum.

Mona: Kaj pa?

Vituša (v zadržki) Pačait, keru sem že poredel pri sporedi...

Mona: Pri sporedi! Kakšen greh pa je reudar?

Vituša: Nič greh. Le drugače nisem upel. V sporednici je pa teme in
jim nisem videl v obraz.

Mona: Če mu pa v sporednici, če mi greh?

Vituša: Zato, ker je tema, jaz sem se je bal.

Manika: Zakaj pa?

Vabusch: Da ne bi bili prečastiti prerci hudi.

Manika: Čemu hudi, če ni zlah. Malo pričahajte. (vzdole.)

7. prizor.

Prizorje brez Manike.

Vabusch: Ne morem, če ne morem prodati.

Tomaj: Meni se hudi jezika zapleta, hehe, sem drugače rajši takih peči.

Vabusch: Kar recite, Tomaj, kar recite. Lani de bi euhret berede zunanaj.

Tomaj: Lani, de bi zunanaj.

8. prizor.

Prizorje, Manika.

Manika (prinese vna in sklene meloči): Da bosta lažje gorvika. Vistole sem, de rajši bereda ne uboga.

Tomaj: A, de so opejili, hehe! No, no, na njih zadržaj se na gospodov.

(Pijeta oba.)

Manika: En me to, kar mislite...

Vabusch (se mudi, da se vnu zaleti in bešja.): Nikar naj ne zamerejo, teta...

Manika (se smije): Teta? Od kdaj pa?

Vabusch: Mi sem amari jabel teta?

Tomaj: Da ne bora hodite, kakor križek okrog kurvika. - Lani pa se pišite.

Manika: Lani? Kenda ne Tomaj? O, če misliš na me Tomaj, z mano ni nič. Lani je prečastar pa hudi gospodas ne bi zapustile če me ne svetu.

Tomaj: Nikar naj se ne varčujejo z mano. Saj se me ženim jaz pri njih, hje pa bi upel, če bi prav hotel...

Manika: Tako pa potem? (Firme svet meloči.)

Tomaj: Lani sem pripeljal organiste k naši kurvi! (Hiter zame bozuce vime, za se.) Hvale bozu, zdaj je pa zunanaj.

Manika (pogleda Vabusch): Mi pas?

Manika: Neje mudi u te, des ij tega mič štiti ne mare --

Vaburk: Če je simam se ped mi jone kudi mene.

Manika: Vse je moglec pes, ali od same ljubezni se ne živi.

Fornaj: Da zasadi tega ne štite v pabel, nam povsem se tole. Midve ne bi upela stopiti pred vas, če ne bi simela se drugega trumfa v pabel.

Manika: Redocame peru, hokamega.

Fornaj: Tistega bezgornega sribarje pri dasceni regulaciji, ki ne ge ne Norc peto bebe gumnistrela ne bi več najej. Celovec mi je mark. pititar pabel, da pride tje nas arganist.

Manika: A, tcho?

Fornaj: En ču bodu tam videli, da je dober za pisarje, postane mark. sribar. En videli bodu, da zna. Taks; da jim hev lehts pešem, pred namu stoji markosribar, hehu bi ga ij shelgice ozal. Seveda bi vtel znanu se arganist in pčestoj. Takihe plujb bi se ze prerediti dve šlorche in hev bi se Dro prisidat znanu.

Manika: A tcho! Ali ne bi več štiti ne moglec štiti?

Fornaj (keimotom): Pojde mude slungam. Parizi, da mi ore v pedu. Če ijze šarije Terejjo je maly bito, zdej je se spet. No je to le takr med namu povsem.

Vaburk (ves mišev, da je Fornaj ore proedel): Taks je! Imečaj pristenu ne moglec štiti, benu žičli pisati po naše, po kurošho. Zdej se mori beg sine Vindis Kapel, če je se ore mredoranjč v druu gnu jeziku.

Manika: To mi je se ore novo. Zdej se se se dejte na tcho novico.

Fornaj (kri z Vaburkom): Pa se slajret!

Vaburk (revel): Fornaj, zdej je se zurnaj! (Pijiter).

Manika (odločno): Zdej se, hehu bodu gupred pabli.

Vaburk: Če je se tcho, potem samo pet ne konju.

Prejarije, Anka

Anka (ostopi vespažaver).

Monika: Ne vem, če ste že takojna prujer.

Tomaj: Leno, nuro. Pricantiti ar je prej isbli, da je njim prav, zedaj, ko bi se ena plujke zvarer pa hudi ne bodo marpatorceli.

Anka (ostopi h Aniki): Gospod ali je pobi, da me pojdejo Truje.

Monika: Sedaj se ji priste, da ta niscem videla.

Anka: Darnu od prujate goravili.

Monika (u omzeje): bol pruj, da. Ta me pojdejo v Truje, prav.

Anka: Leno bodo pristli.

Monika: Prist hudi?

Anka: Tuclli.

Monika: Pa flegar?

Anka: Ne vem.

Vatuh: Hej? Leno bodo pristli? Potem jo je hav uberimus.

Tomaj: Uberimus, uberimus.

Monika: Pricarite po kreba. (vklide.)

Vatuh (viti Anka po robi): Sedaj nuro je ne kanyir. Je je zungaj, hej me Tomaj, je je zungaj.

Anka: Hej je je tr.

Vatuh: Je je zungaj, ne kanyir nuro Anka, ne kanyir! Zuhu! (vkliditi)

Anka: Hej je, Tomaj?

Tomaj: Monika nuro poredeli, da se bota vzela, hehehe!

Anka: La hudi?

Tomaj: No, jaz ti pravim, ste je ne kanyir. Vzela se bota ja, je!
(vklide)

Anka (same): Ali se mi sanje? (Marjineemu kopyu). O, Marje, ali si me melisela ni si pomagela?

gubernimannu predlegel, naj bi šel gospod opat Rabič. Tjajam gospod
hrajshauptmannu li marel priti. Ker se miče šla, era pač minele
Vaguerberg ni jaz negrizniti v to kraljevo jabolko.

pa quiza.

31/10

Prejmyi, Trobej, Hapionik, Hrajnik, Noock, Gsbauer.

Trobej: Kočjem bode Jezus Kristus. (Spodljior prjubi prista poho.)
 Noock: Ogedarjannu jib, mišakljivi gospod prist. (Popihlani.)
 Hapionik: Progras primii (oprijmi) orishe (ureclni) gospod prist. (Inaj ore
 (inu poljubi poho.)
 Hrajnik: Tra fare jib, melano pojednatej. (Le quihlani.)

} Inaj ore
ob enemu.

Gsbauer: pitezo goduju in recerduo pollebu in poljubi prista poho, ne
se si zimit (beredo.)

Melhar: My nedpartinchi plegator, mižje. (Alenu poho in jinu de bla-
gator. Vii pollebuje in po plegatoru odaraj. Prist sede s na-
slavje k mižje.) k kar sedite, mižje.

Vii (parceji, kralbu je mogoče, same župnik in kaplan stojata.)

4/11

Melhar: Mojni vrad je parščel, o našem pumbanju proti cesarskim ubi-
zorn s tem, da se upinete odrogemu soilemu obleke karjennu
kijnu v podružnici v Truju, na najrzije domnu mesto. Pécantiti
gospod župnik se vau na praznik karjinega oznamuja s farmi
cerki s pridigo pijarviti; in to po mlogu oblati (dohote, ki jih
Pro deli vernikom po časienju metiske kralje in njegovite
vetnikov ne zarise od obleke, ki jih imajo njihore podobne na-
rbi, ampak od prave, nobanji pobojuviti kristjanov. Ker se miče
poboljšati in polči s voji zelteri se nedelje kamasti, je domna
kancija odredila, das sem marel proti sem in predala z me-
naj ževiškega flegaja, guprota Feneze, Jurije plemeuštoga
Vaguerberga.

Trobej: Naj dovolijo, mišakljivi gospod prist. Cemu pa flegaja, pr-

velikega gospoda in piskarja péc?

Prostovnik: Kaj je, čemu flegarije?

Helkhar: Kaj imate on piteu?

Helkhar: Teci, behar jaz. Mhaz mi izdela cerkveno, amuzh pomebna oblesh in to zastope ov. Ni duhovniki ovno tej obleshi, nedej pod Jozefom, pac podrejuni in moremo izpolnjevati njene ukaze.

Prostovnik: Z odpuščanjem, ali papirj knadi?

Helkhar: Sveti oca, Pij II. za sebe ne in knadi hok piskarju poglavar ne.

Norck: Kaj je v piteu prishli na Dunaj?

Helkhar: Pomijati je se v knadih cerkve in sli pravit cerarje, ne ovniki in ublaji stoga odredbe, hi se težhe zadela vero in cerkev.

Tofan: Lacomu, stare narade, vero phar ne moremo péc.

Helkhar: Tudi vero, her v mnogem korenini v staris naradela in se v njih izraza. (Pau skni je videti, beho se notine ljudstvo.)

Prostovnik: In hej ar dangli preti oca?

Helkhar: Ne žalost nič drugega, behar hej spujem oca strani dunajstega ljudstva. Glede odredb pa je pitato oca, behar je bilo ukazano. In, behar je bilo ukazano, se more izvisiti. Se se pa oblesh prepriča, kachs se je izvisilo, so postali flegarije sem.

Norck: Mhaz se je prepričanje, akrit pred beharom, da se ne steneji izkoje. (Shoji skne se videti, da so možhi prihurebati v stvinstojih pred prepričec, ze njimi zumbi. Te abitoji pred skni.)

Helkhar (gleda shoji skne): Mhaz se pomini to? Jaz sem polical pet moj, to ste vi, da se z rami, hok zastopniki faranov, pome nima in se hi pad zisel med primateške maso.

13. prizor

Prostovnik, Leber, Lariano, Rozole, Lige, Kater, Franer, Emdra Hojzle, Piskar, Piskar, Piskar, Piskar, Piskar in mnogo ljudstvo obijiga spole. Loma.

28.
Trofej (je usias mehel z rohami, ter ni mogel priti do becede in mu ni bilo to prvo voljo):

Tiba, tibo, hujdi bozji, Mi vas ni vramu preel gospodi!

Ober: Kaj mas naj bo vramu? Ste pravimo stvarjo.

Kovch: Trofej imes prav. Govorimo, hebar pesni mojje ni nikar ne raz,
grajjmo. - Na vas, gospod prst pa je, da nam pomagete in vi nam
murete pomagati.

Blivi: Pomagajte nam!

Pristerinle: In vas sveti ni izpustimo iz naste pok, dohler ne dohimo
vsega dovoljenje.

Zenke (vinoj priti prista in mu poljubljajj pok): Gospod nam murete
pomagati. V bozjem imenu pristin in v imenu kraljice
Marije.

Ober: Lahotom, da nam pomagete gospod prst.

Shukel: Tko pur svetjani.

Khajush: In vi, gospod, meo vsjo partir.

Arduel: Permilito se nes.

Shelkhu: Skrivajte in gostujajte.

Tofan: Podujajte vendar milostljivega gospoda.

Trofej (mehe z rohami): obia, mir, gostujajte!

Shelkhu (zleze na mizo, querehanje utihne): Skrivajte, pristin in
gostujajte. Nočem vas ponosti.

Prastinuk: Nam ni nič lebe prubca, nam dovoljenje.

Hajiruch: In perkrene hujde nazaj!

Blavoi: Hujde, hujde! Nise hujde!

Trofej: Nikar tcho, podujajte milostljivega gospoda!

Ober: Samo da, ali ne. Tio ni treba.

Prastinuk: Accar je dovolil, da puri nek osteti pri svoj veri. - Ili
ostanemo pri svoj in ne polubujemo nobenega prubca
vse.

76.
Melchior (zračne z rokami in glavo z mižo.)

Ceber: Kaj je bilo že razglasiš, da ostane Marija oltarica.

Therjaki: Kdo pa potem piti ne bo, naj se pleče?

Ceber: Kdo? Kaj jih vidis. Tisti, ki pravijo ost njih. Ponižjere gar mi po njih, vese dol.

Therj: Kaj se govoriš, Ceber. Mi si je tale prtel, heheh Fentje?

Rozala: Mi pa antibrist.

Ceber: Jaz pravim: Prvi j'njimi mi druge duhovnike v faer, hi nas bodo tako učili in predlagati, heheh je bilo prej.

Therj: Samkarec, hej ga ti ves, hej je bilo prej! Zeleno negodni.

Rozala (Cebur): Ti si govoril, naj jih denijo proč, ti podelince osrami, tu!

Melchior: Z rami se mi mogoče razgovarjati. Jaz greu. (Hoče iti.)

Norch: Ne muenas vas prubiti milamur, predus nam se ne dote dovoljuje.

Glavori: Milamur, milamur! (Zastavijo vrste ne fer mi demu.)

Tofan: To je mesilje!

Prateričul: Tako, to je mi narilje, bar se prone z namu. Se puvishite, Klafje je ij ene same drugime Dupelitor tako pet duhovnikov, bel osam. najitih procesij's tako se nam prubiti samo dve, vremenike mi same mese se ne pume se preti, proti trci se ne pume gov. niti, Pratošičine se razprubiti in pržali vse njihove pre. mjenje. Pa hej se o.

Ceber (njedljoro): Mi to je mi narilje?

Tofan (za se): Prati nemunenti je vse bube zamauj.

Norch: Vredite govorit prub, ljuditor je vse ene misli. Dajte nam dovoljuje, iver ne vas mi fleguje ne prubimo nazij.

Ceber: Fleguje samo ylob ubili. Kaj se ime z namu?

Melchior: Jaz iver ne bi smel deti nobenega pristanka ne vase zelbre, ali z ogromu ne narteli položaj mi da nam dohajem svoj

prepravljeno in flegarjev nedolžnost na stroji, ravno obljubljeni, da
to + medelji » Trnja izpustilo je, vohi pčunje telo, da se smie v podružnici
brati, v. maie in nisi to 3. maja poverije v Lohovos in naslednji ne-
deljo iz bliskovca v Kraylo.

Letia: Kaj pa starija?

Liza: Mi pitane oblice?

Emilia: Fu bellje?

Florja: Fu berglje?

} Kater.

Melkian: Vre, vre! - Zdy je pumbite, da greva. Emuqaj bi bil upet ved same.

Gradisnik: To pa ne pristo.

Melkian: Zdy me?

Gradisnik: Mi hoicemo smeti. Eno ne blem.

Glavari: Telo je prav! Pisano naj bo!

Melkian: Mi ne verjamete mojim besedam.

Norck: Vasim je, ali drugum ne. Zvelo bi se zgodilo, da nas pisime
spet beke ablast.

Letia: Mi pa nek flegar.

Liza: Mi pa nek drugo antihrist.

Norck: Fu mi manamo potem pumoliti oblasti papir pod nos.

Melkian: Gupoda beplan, quiste praimu.

Tofan (pisic papir, crudo su pero): Praimu. (Le pisprovi ka pisavju)

Melkian (marchuje): Na mojino praimjo onga fjudstoa sem dovedel,
v lastihar je mojio moie, da pitane ore pri staremu. Kraylo,
dne 1. maja 1788. (rpaie) Prav?

Norck: Prav, prav!

Melkian (podpise mi de gupuisim hist.) Od moje stenci smate sedaj
doorjeuje.

Glavari: Hoela jim. Skatili bomo za nje. Starijo bomo pravilo, naj jim da
reco in zelrajje. (Liljo le posita mi nne poljubujijo roke)

Melkior: Ho je ravno doma s Dohelovas bom o skrani paricel obhajenemu maslu
"teloce" in pripravil, naj setane vse pri starem.

Glavon: Krale prin, bivochek kveta!

Melkior: Tode v rasi fari mura spet nastati sloga in mir. Tasiim gospodum,
zupniku in kaplanu ste delali kovicu in to je treba popraviti.

Trofej: Popravite, popravite kovicu. (Le zime de praste ze vyim Rozala): Le
prej vas jih iskale, milodijivi gospod prast, mistic z Rozala, da bi
jih praste, naj manv obravaj; nasege gospoda zupnika v nase
fari.

Rozala: Da mas me bi zapustili in se napej parli nase brumne os,
Eice.

Melkior: No jeeno querco brumne misr videti. Je hudi precej kozljic
vmes. Tode prastim to. Pole je preizkumija, se mi objubite,
de praste z dohismu deli za perker popravili to, ker ste hudega
prizadeli gospodoma, bom stavl vse, da vidanete ota se
madelje pri vas.

Glavon: Objubimo.

Somer: Jay, kapeljshi markrihter povem ze domaco oblast, to je
v imenu magistreta, da sem zmiraj stal na strani go,
spoda zupnika in objubim to se za napej, vas ligam, ka,
netije presnete, pa potim, bodite vendar eubict pametui,
de to spet mir in edimoch v Kapji.

Melkior: Da se pred roctum pohijemo dancinjo aprast, pojdeno v
procesiji v Trnje in jaz sam nam bom spet odprl perker.

14. prizor

Prizorji, Somaj, Kbnika, branski, Kuba.

Somaj (shozikuhinjibe nete): Mi res, oh ali pes? Naj mirar me zamerijs,
gospodje, na vctih sem podusal in mi ni rec delo stjeti.
(Pollekue pred praste): Sama hufice Karija v Trnju naj jime

skleket zornu. skolel bene za gupode, malil.

Melkior: Noha me hleci pred mano, stari sluzabnik pojji. Kljuc podnjurce
« Tuzij boi upet bravel ti, hebar je bilo in nihce mine pravice ti
goh, upeti, dohler jih boi curcl « carti in postevje

Tomas: A, ves! (Vstane in poljubi prista roko.) Bog naj jim zornu ves, ves.
Taj bar zornu zornit « Tuzje, da procesije ne bo quile na tihem, da
Tuzne imau se kljuc od prej. Kljucbe! (bdeliti.)

15. prizor.

Prejuzi prej Tomaje.

Lumer: Organiok, ureci procesijo in zberi pevce.

Vabnik in Anka (re vohem pogledate in) shiraj reclo skinetu poku.)

Vabnik: Takij que cartite. (bdeliti.)

16. prizor.

Prejuzi prej Tabrike.

Lumer (pristu): Das mledi organiok in ucitelj, priden, upoben.

Anka (pomevobur pogleda skoniki v obraz.)

Lumer: Tu hi postane v hechem markosibar, ja, ja za moji zastugi.

Korck (stoji la pristu): Sepam, da pur s tem proceskim ubazom
napravli hance za vedur in glavur je to...

Leber: Da pur zmageli in se misno uleli. Lumege, kmicka
zmege zoper gupode, to je mege vedur.

Melkior: Lumege in koliko vedur, hebar sloge. Gupod je prevagel
svuk a pebel je: Gubite se med seboj, na tem nej' soch
spozne, da ste moji ucenci. Tu cu hvicete biti hvitjani,
stvarite peten. - Sedaj pa « Tuzje. (Goba se prazni. Pred ohni se zbiru paravij.)

Lumer (zornu ej smere pukrene kljuc in ji da pristu.) Lerkoni
kljuc.

Tofac (stoji la pristu): Skolavljivi, prvim porreduyte, da pojdem v
Gulljano.

Melchior: Kje si upravi in paravanari?

Tofan: Ja, milostljivi.

Melchior: Zakaj?

Tofan: Koji duši se upira zavravjet, hi je to ljudstvo narezano na ujo in ji smatja za pobojnost in bistrenost vere. Teci me hi milostim duhovom, ob enem pa hi poverljivostjo globlje sklonosti boji. Tu je me znojdemu, pomagete mi prvi. Hvali bodete dobro delo in koristili veri in cerkvi. Hvaljem vam bome.

Melchior: Ce je tako, potem bodi. Tudi naj sluji Bogu po svoji sposobnosti in na mestu, hi se mu zeli prikladno.

Tofan: Bog vam pomagaj, milostljivi. (Zomenjji v Tofan se izvje)

Melchior: Pojdimo. (korniki) Lacinu in zavravi pitavite. (Pogleda Anka) Kogore pa je ta?

Pommer: Nase prave Anka, najine misakinye.

Anka (poljubi prave poh): Hvaljem Jezus Kristus.

Melchior: Amen, amen.

Kornike: Lacinu pot, milostljivi. Pa naj se bej pridelo. Taver misem mahte nje poticci v tekem.

Melchior: Leveda, receta. Hvali bogu, da je pri hroju. Z bogom, Lacinu. (babejta z zupnikom. Kaplenu). Ali ne gveste z narci?

Tofan: Lepina je mi, ne zamciste, milostljivi.

Melchior: Pomagajte se ze ustajini pojelite. Pojdimo, da smo slojni.

Tofan: Ce pa misim.

Melchior: Ali pred pretom je marishaj trebe obrniti drugaice, heker je v jesnici. Pojdite! - Lacinu, z bogom. (babejta z zupnikom)

Tofan (smije): Ta stvarno konstidarnost. - (Tofan se izvje)

Kornike: Lacinu, milostljivi.

Anka: Hvaljem Jezus Kristus. } ob enem.

